Crítiques Demon

Liceu Opera Barcelona

ÍNDICE

PRENSA 2

INTERNET 15

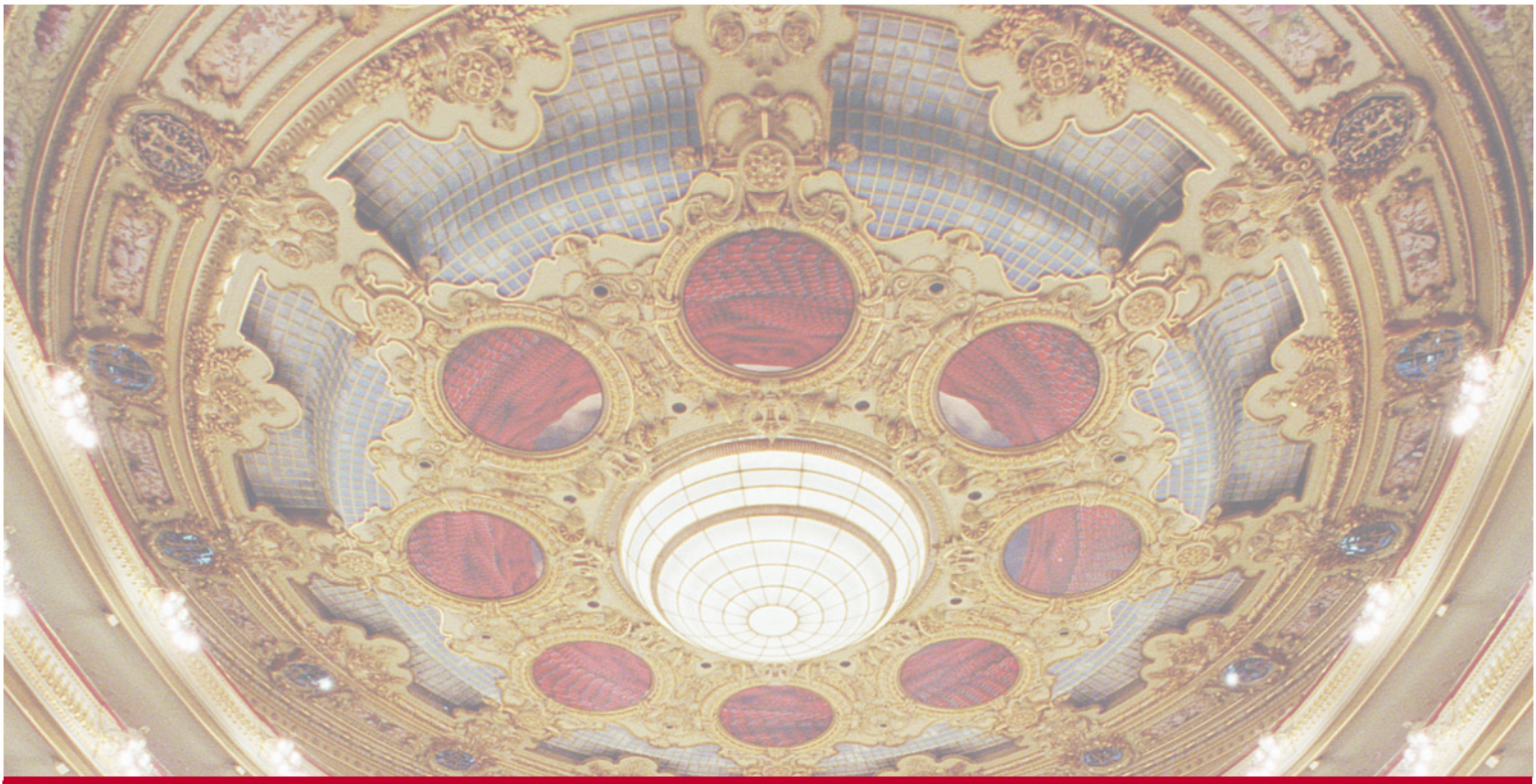

PRENSA

Liceu Opera Barcelona

ÍNDICE

DEMON

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
24/04/18	UNA ROSA PARA EL DEMON / La Vanguardia	5	1
25/04/18	ÓPERA UN INFIERNO EN EL LICEU / Abc (Ed. Cataluña)	6	1
25/04/18	PASSIONS DIABÒLIQUES DE BAIXA INTENSITAT AL LICEU / Ara	7	1
25/04/18	EL DEMONIO SIEMPRE ESTÁ EN LOS DETALLES / El Mundo (Ed. Catalunya)	8	1
25/04/18	MÁGICO PACTO CON EL DIABLO CRÓNICA TRIUNFO DE ASMIK GREGORIAN Y EGIL SILINS EN EL LICEU EN EL ESTRENO DE 'DEMON' / El Periódico de Catalunya	9	1
25/04/18	EL DEMONIO EN EL LICEO / La Razón (Ed. Cataluña)	10	1
26/04/18	EL DIABLO ENAMORA AL LICEO / El País (Cataluña)	11	1
26/04/18	UN DIMONI FELIÇMENT ARRIBAT / El Punt Avui	12	1
26/04/18	EL TEATRE / El Punt Avui (Ed. Lleida)	13	1
26/04/18	DEMON IN LOVE / La Vanguardia	14	1

DEMON

La Vanguardia
España
24/04/18
Prensa: Diaria
Tirada: 78.510 Ejemplares
Difusión: 61.673 Ejemplares
Cód: 117590280
Página: 40
Sección: CULTURA Valor: 17.197,00 € Área (cm2): 542,8 Ocupación: 54,94 % Documento: 1/1 Autor: Maricel Chavarría Barcelona Núm. Lectores: 594000

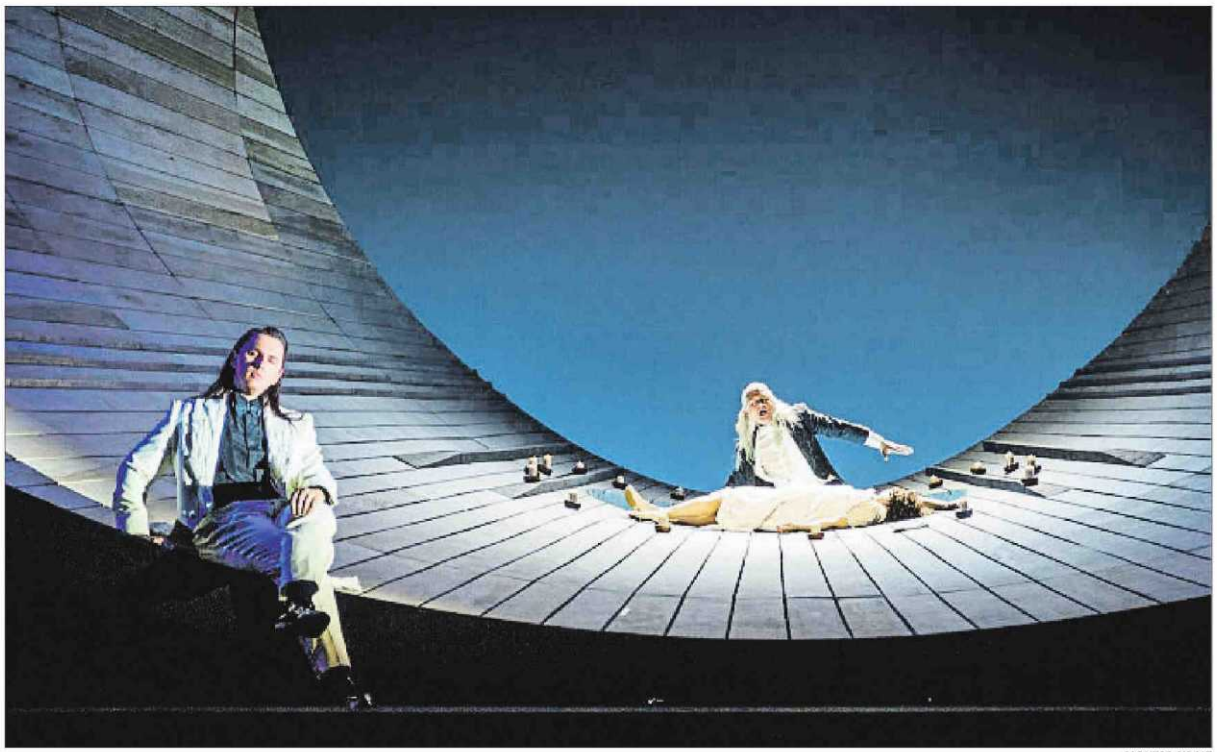

MONTSE GIRALT

El ángel (Yury Mynenko) venciendo al demonio (Eglis Silins) que no ha logrado seducir a Tamara (Asmik Grigorian)

La ópera de Rubinstein sintoniza con el público del Liceu en una Rambla amorosa

Una rosa para el Demon

ESCENARIOS

Maricel Chavarría
Barcelona

No era fácil llegar con tiempo ayer al Liceu. La densidad del tráfico en Sant Jordi siempre es difícil de sortear. Lo suyo habría sido detenerse a interiorizar esa primavera imparable, el recuerdo de las víctimas del atentado de 17-A en esa Rambla que bullía de nuevo con Sant Jordi, más amorosa si cabe. Lo suyo habría sido respirar hondo y encarar este *Demon* de Anton Rubinstein sin resistirse. Porque al final el demonio acabaría penetrando, llevándonos consigo a un plano sobrehumano.

Hipnótica, de una belleza turbadora es esa partitura romántica del siglo XIX. Especialmente cuando abunda en las voces de bajo, voces que apelan a lo más profundo del ser, algo instintivo, sexual, telúrico. Algo muy ruso, para entendernos.

El demonio haría su entrada, en esta historia basada en el poema de Mijail Lemontov, completamente aburrido, víctima del tedio. Nadie le opone resistencia. No hay un San Jorge encarándosele y haciendo justicia, entreteniéndole. Está decepcionado porque no le cuesta llevar a cabo sus fechorías, todo el mundo se apunta. ¿Qué sentido tiene pues seguir ejerciendo? Sólo una pasión más grande, la del amor, podrá sacarle de la agonía.

La escenografía de Hartmut Schorghofer –autor también del vestuario– presidía la escena con rotundidad. Ese túnel de madera con una perspectiva que permite agrandarlo a medida que se aproxima a la boca del escenario, sería, junto con la calidad del reparto, la gran baza de esta producción del Gran Teatre. Una escenografía que tenía varias virtudes: enmarcaba la esfera del mundo sobre la que se proyectarían otras imágenes –de colores un tanto diluidos–; además tenía un efecto de caja de resonancia que daba redondez al maravilloso Cor del Liceu, o que de repente agrandaba la voz del príncipe Sinodal (un aplaudido Igor Morozov). Lo ovalado de la escenografía, además, tenía la virtud de darle ritmo a una muy parca dirección de escena (del director artístico de la Helikon Opera de Moscú) que no fue siempre acertada en cuestión de movimientos actorales (Tamara, la interesante soprano Samik Grigorian, tiene comportamientos más propios de una princesa de pueblo, o incluso de una adolescente de nuestro tiempo, que de una mujer que se encuentra cara a cara con el mismo demonio). Que hace olvidar, en fin, acabados dudosos como ese trapo rojo que representa la sangre (y que lo carga el demonio). Por no hablar de una mediocre coreografía de demonios/lobos...

Seis minutos de aplausos con bravos para Eglis Silins y Asmik Grigorian en este Rubinstein hipnótico

Pero la música compensaba cualquier pequeño desajuste. Dirigida por Mijail Tatarnikov, la Simfònica del Liceu cumplió con el efecto hechizante de la música de Rubinstein. El demonio, por su parte, el barítono Eglis Silins, estuvo magnífico en caracterización y voz, ya fuere cuando intenta seducirla prometiéndole "sueños dorados sobre sus párpados de seda" o cuando se pone a sus pies y confiesa estar dispuesto a abandonar el mal, a renunciar "a la venganza y a los pensamientos altivos".

El final tendrán ustedes que acudir a verlo. Y a interpretarlo. En la noche de estreno el público dedicó seis minutos de aplausos, y grandes ovaciones para Grigorian y Silins. ●

Abc (Ed. Cataluña)
Cataluña
25/04/18
Prensa: Diaria
Tirada: 4.828 Ejemplares
Difusión: 2.275 Ejemplares
Cód: 117608415
Página: 49
Sección: CULTURA Valor: 1.361,00 € Área (cm2): 258,6 Ocupación: 32 % Documento: 1/1 Autor: PABLO MELÉNDEZ-HADDAD Núm. Lectores: 9100

Ópera

Un infierno en el Liceu

DEMON

Música: *A. Rubinstein.* ***Intérpretes:*** *A. Grigorian. E. Silins. I. Mirozov, A. Tsymbalyuk. O. S. y Coro del G. T. del Liceu.* ***Dirección:*** *M. Tatarnikov.* ***Dir. de escena:*** *D. Bertman.* ***Lugar: Liceu, Barcelona. Fecha:*** *23 de abril.*

PABLO MELÉNDEZ-HADDAD

A. BOFILL

Egils Silins y Asmik Grigorian, durante la representación

El estreno en el Liceu de la ópera más popular de Rubinstein se saldó con un gran éxito artístico gracias a un atractivo montaje de Dmitry Bertman y a una interpretación de la partitura –con algún corte y en su ruso original– cuidada y convincente en todos los planos. La dirección musical de Mijaíl Tatarnikov sacó brillo a las melodías y puso acento en los ritmos, aunque se echó en falta el ballet que deja respirar a las dos escenas en las que se intercala. Sí hubo bailarines en determinados momentos, pero con una actuación residual –con las poco afortunadas coreografías de Edwald Smirnoff– que probablemente habrá que retocar para próximas reposiciones.

La Simfònica liceísta respondió con prontitud y buen fraseo, al igual que el Coro de la casa, espléndidamente preparado por Conchita García. A ellos se unió un plantel de solistas amalgamado, comenzando por el elegante Demonio de Egils Silins, de voz amplia, dúctil y de grandes posibilidades expresivas, seguido muy de cerca por la Tamara de Asmik Grigorian, una soprano poderosa y capaz de las más sutiles matizaciones que también se desenvolvió convincentemente como actriz.

A cierta distancia se movieron el padre de la novia, interpretado por el caprino y sonoro Alexander Tsymbalyuk, así como la profunda Larisa Kostyuk en el papel de la cuidadora de Tamara. La brillante y bien solucionada escenografía de Hartmut Schörghofer, si bien condicionó el estatismo en los movimientos, se transformó además en un potente altavoz, aumentando la proyección de todos los solistas, siendo uno de los más favorecidos el Ángel del contratenor Yuri Mynenko y el eficaz Mensajero de Antoni Comas, aunque no fue suficiente para el príncipe Sinodal del tenor Igor Morozov y, sobre todo, para su fiel sirviente, el discreto Roman Ialcic; el tenor, al menos, aportó agudos redondos y sonoros y un aria muy bien cantada.

La obra se ofreció en memoria del barítono ruso Dmitri Hvorostovsky, fallecido en noviembre y principal impulsor del proyecto.

Ara
Cataluña
25/04/18
Prensa: Diaria
Tirada: 22.257 Ejemplares
Difusión: 13.120 Ejemplares
Cód: 117607507
Página: 33
Sección: CULTURA Valor: 2.058,00 € Área (cm2): 424,7 Ocupación: 46,24 % Documento: 1/1 Autor: XAVIER CESTER Núm. Lectores: 106000

ÒPERA

Passions diabòliques de baixa intensitat al Liceu

Egils Siliņš i Asmik Grigorian, protagonistes destacats de 'Demon'

Crítica

XAVIER CESTER
BARCELONA

'Demon', d'Anton Rubinstein
GRAN TEATRE DEL LICEU 23 D'ABRIL

El millor truc del dimoni, seguint tant Baudelaire com Kevin Spacey a *Sospitosos habituals*, és fer creure que no existeix, la qual cosa no li ha impedit inspirar un bon grapat de compositors. Gràcies a l'àngel caigut, el nom d'Anton Rubinstein pot sortir de tant en tant de l'oblit absolut, amb un títol, *Demon*, que s'ha mantingut en la perifèria del repertori. D'atractius no n'hi falten a aquesta òpera del prolífic compositor rus, sobretot el retrat d'un dimoni fastiguejat que creu trobar en l'amor de Tamara la via d'una possible redempció.

La nova producció del Liceu és la culminació d'un projecte que té les seves arrels fa tres anys, quan el malaguanyat Dmitri Hvorostovksy, en l'últim paper que incorporaria al seu repertori, encapçalava a Moscou una versió semiconcertant de *Demon*, bona part de l'equip artístic de la qual repeteix a Barcelona. És de justícia que les funcions estiguin dedicades al barítion siberià, però amb Egils Siliņš el teatre ha trobat un intèrpret experimentat del paper titular, aportant la combinació justa de petulància, angoixa i seducció. Asmik Grigorian va ser una Tamara d'accents abrusadors, fent oblidar certa duresa en les primeres intervencions per convèncer del tot amb un instrument generós en el tràgic combat emocional de la jove. Siliņš i Grigorian van fer de la gran confrontació de l'acte tercer el just epicentre de la representació, malgrat que la batuta en excés prudent de Mikhail Tatarnikov impedia que el discurs prengués volada, en una versió amb massa talls, com el (previsible) del ballet o bona part de les intervencions corals al pròleg i a l'epíleg.

Igor Morozov va abordar amb un lirisme genèric la bonica romança del Príncep Sinodal, un paper episòdic com el Príncep Gudal d'un Alexander Tsymbalyuk d'opulència desaprofitada. Menys gruix vocal van exhibir tant el Servent de Roman Ialcic com la Mainadera de Larisa Kostyuk, mentre que Antoni Comas va ser un Missatger irreprotxable. La curiositat del repartiment era la presència d'un contratenor com a Àngel, tria assumible gràcies a la veu incisiva de Yuriy Mynenko i a la caracterització com a veritable revers del Dimoni, una de les poques bones idees de l'irregular muntatge de Dmitry Bertman.

El decorat únic de Hartmut Schörghofer era tan vistós en una primera impressió com massa limitador d'un moviment escènic que no va estalviar imatges poc menys que risibles, sobretot a l'acte segon (les accions coreografiades del cor, els llops-esperits malignes, el pobre tenor rodolant mentre s'embolica en una tela vermella). Per sort, els vídeos de fettFilm creaven efectes, no per obvis, menys suggeridors. El Liceu va voler oferir un complement inesperat en forma d'il·luminació rogenca en les zones públiques. Potser sí que el dimoni s'ha sortit amb la seva.

Egils Siliņš i Asmik Grigorian en una escena del muntatge de l'òpera *Demon* al Liceu. A. BOFILL / GRAN TEATRE DEL LICEU

El Mundo (Ed. Catalunya)
Cataluña
25/04/18
Prensa: Diaria
Tirada: 9.682 Ejemplares
Difusión: 5.295 Ejemplares
Cód: 117611749
Página: 32
Sección: CULTURA Valor: 3.535,00 € Área (cm2): 451,4 Ocupación: 54,13 % Documento: 1/1 Autor: POR JAVIER BLÁNQUEZ Barcelona Núm. Lectores: 21180

Ópera.
'Demon'

EL DEMONIO SIEMPRE ESTÁ EN LOS DETALLES

POR JAVIER BLÁNQUEZ BARCELONA

No es prudente generalizar, y más con un estreno en pleno día de Sant Jordi, cuando el que la agenda social se multiplica hasta lo inabarcable, pero la primera representación de *Demon* en el Liceu –en esta nueva producción de Dmitry Bertman, y también en toda la historia del teatro, que sí había programado a Antón Rubinstein, pero no su obra maestra– da una medida aproximada de cómo es la afición por la ópera en Barcelona: entusiasta cuando en cartel hay obras conocidas o cantantes populares, pero miedosa y retraída cuando se trata de explorar lo desconocido.

Rubinstein escribió *Demon* en 1875 y la fama de esta exploración del amor imposible e impío ha sido intermitente: es muy conocida en Rusia, pero casi ignorada en el resto del mundo, sobre todo por la barrera lingüística y su dificultad. Eso juega en su contra a la hora de abordar la taquilla –en la platea y los balcones del Liceu se apreciaban algunos claros–, y sin embargo *Demon* no es ninguna cosa extraña: tiene dos arias bellísimas, un dueto al final del tercer acto completamente hipnótico, su lenguaje recuerda a la madurez de Verdi, al Wagner más melódico y a Gounod, todo a la vez, y en conjunto es una experiencia musical provechosa. En todo caso, *Demon* suponía un riesgo, y el atrevimiento se paga.

No era sólo que el teatro no estuviera lleno en una noche de estreno absoluto, sino la tanda final de aplausos, que sonaron más como un trámite –y un premio a la satisfacción mínima cumplida– que al apasionamiento. Y aún así, escuchamos voces tan competentes como la de Asmik Grigorian (Tamara), una soprano de tesitura extensa y pulmón poderoso con presencia magnética en el escenario, y la del demonio protagonista, Egils Silins, que cumplió con eficacia el duro trance de suplir al fallecido barítono Dmitri Hvorostovsky, quien con mayor empeño quiso hacer suyo el papel de Demon –vigoroso y exigente– y otorgarle una nueva vida a la ópera de Rubinstein.

Una escena de 'Demon' en su estreno en el Gran Teatre del Liceu. A. BOFILL

El tenor Igor Morozov arrancó un «bravo» del público y una ovación del sector más entregado en su aria del final del primer acto, aunque si hubo una voz especialmente interesante fue la del contratenor Yuriy Mynenko en el papel del Ángel, que originalmente escribió Rubinstein para una contralto. La decisión de darle el papel a un hombre tiene que ver con una decisión escénica: el Demonio y el Ángel son simétricos enfrentados, la sombra y la luz, y visten igual pero con diferente combinación de color. Un detalle, entre muchos, que convierten la producción de Bertman en un trabajo fino y meticuloso.

Bertman divide el escenario en cuatro planos distintos: al fondo del todo, una pantalla sobre la que cuelga una bola capaz de integrar visuales y *mapping*; al frente, una estructura cilíndrica –que le permite muertes más visuales y una dinámica de relación de los personajes muy fluida– y dos puertas que dan acceso al cielo y al infierno, y que le ayudan a gestionar con elegancia las salidas. Podría ser más audaz en su uso de la tecnología, pero habría sido en detrimento de la tensión dramática, que se mantiene de principio a fin.

La historia de *Demon* puede parecer confusa porque, en su ardor romántico, no se terminan de comprender algunas decisiones de los personajes, o se resuelven los apogeos dramáticos con una cierta precipitación. Pero sin haber visto *Demon* antes, el buen hacer de Bertman consigue que la historia se entienda, fluya y logre momentos de belleza que se quedan grabadas en la retina.

Es comprensible el miedo del público a las óperas que desaparecieron hace décadas del repertorio, y a no jugarse su dinero con experimentos. Pero este *Demon* termina siendo una apuesta ganadora, la exhumación de una pieza que musicalmente está por encima de lo que se piensa, y que Bertman resuelve con ingenio y profesionalidad.

'DEMON' / GRAN TEATRE DEL LICEU

Director musical: Mikhail Tatarnikov. **Director de escena:** Dmitri Bertman. **Reparto:** Egil Silins, Asmik Grigorian, Igor Morozov, Yuriy Mynenko, Alexander Tsymbalyuk, Larisa Kostyuk. ★★★★

El Periódico de Catalunya
España
25/04/18
Prensa: Diaria
Tirada: 51.093 Ejemplares
Difusión: 41.855 Ejemplares
Cód: 117610719
Página: 50
cción: CULTURA Valor: 15.743,00 € Área (cm2): 490,6 Ocupación: 43,23 % Documento: 1/1 Autor: CÉSAR LÓPEZ ROSELL I BARCELONA Núm. Lectores: 512000

Mágico pacto con el diablo

CRÓNICA Triunfo de Asmik Gregorian y Egil Silins en el Liceu en el estreno de 'Demon'

CÉSAR LÓPEZ ROSELL
BARCELONA

El Liceu pactó finalmente con el diablo de Anton Rubinstein. Lo hizo como colofón a la *diada* de un Sant Jordi pletórico. *Demon*, uno de los clásicos de la ópera romántica rusa, llegó por fin a Barcelona 143 años después de su estreno en San Petersburgo en 1875. La *première* en el Gran Teatre, dejando de lado dos irrelevantes funciones de la obra en italiano ofrecidas en el Novedades en 1905, permitió saldar una deuda con el injustamente olvidado compositor y pianista ruso, del que solo se había programado *Nerón* en 1898.

Ha sido muy oportuna la recuperación de esta pieza sobre las obsesiones amorosas de un humanizado maligno, basada en el poema dramático de Mijaíl Lérmonov considerado sacrílego en su época. Esta rareza fue recibida con unánimes aplausos de un público seducido por la belleza melódica de la partitura y por su gran calado poético.

El demonio campa a sus anchas sobre el escenario para conseguir el amor de la bella Tamara, aunque ello suponga la eliminación de su prometido, el príncipe Sinodal. La peripecia se desarrolla sobre un espacio dominado por una estructura cilíndrica. En el interior del túnel se despliega el universo de los humanos. Por él entra y sale el protagonista procedente de su mundo demoniaco. Una esfera situada al fondo, sobre la que se proyectan imágenes del planeta y otras simbólicas, representa el ojo que todo lo ve de Demon.

El bien iluminado artefacto crea una aureola mágica y permite interesantes composiciones grupales, además de focalizar las acciones de los personajes, especialmente en el último acto. La ausencia del ballet original la suple el director escénico Dmitry Bertman con pobres coreografías de demonios/lobos y otros pueriles movimientos que perturban la emoción que transmite el lirismo de la pieza. La tibia dirección musical de Mijaíl Tatarnikov, al frente de la orquesta de la casa, merma en parte los resultados aunque el brillante exotismo folclórico caucásico de la partitura acaba imponiéndose.

MAITE CRUZ

▸▸ Yuri Minenko (Ángel), Egil Silins (Demon) y Asmik Gregorian (Tamara), en un momento de la obra.

La recuperación de la ópera romántica del injustamente olvidado Anton Rubinstein ha sido muy oportuna

La recortada estructura de esta ópera permite agilizar el relato. El bajo-barítono Egil Silins, recordado por su *El holandés errante* del pasado año, ha tomado el relevo del inspirador de este proyecto, Dmitri Hvorostoski. La caracterización de su figura como la de un diablo viejo y cansado de expandir una maldad que ya se desarrolla sin su concurso nos remitió a la de un *alter ego* del desaparecido. El letón respondió con fuerza dramática al reto de este rol, brillando en sus líricas primeras arias y mostrando poderío al final.

La soprano lituana Asmik Gregorian confirmó todas sus pregonadas virtudes. Transparencia y belleza de su bien proyectado timbre, rutilante expresividad y una cautivadora presencia escénica. Igor Morozov (Sinodal) se ganó el aplauso en el aria del segundo acto; el contratenor Yuriy Mynenko fue el Ángel, siempre dispuesto a impedir los desmanes del demonio y a frustrar su propósito de conseguir el redentor amor de la protagonista, aun a costa de su muerte; Alexander Tsymbalyuk cumplió en el doliente papel de padre de Tamara, y lo propio hicieron la niñera Larisa Kostyuk, el mensajero Antoni Comas y el sirviente de Sinodal (Roman Ialcic). El coro estuvo a la altura de esta apuesta cantando en ruso con buena afinación y mostrando equilibrada homogeneidad en los movimientos colectivos. ≡

La Razón (Ed. Cataluña)
Cataluña
25/04/18
Prensa: Diaria
Tirada: 250 Ejemplares
Difusión: 250 Ejemplares
Cód: 117613884
Página: 38
Sección: CULTURA Valor: 6.824,00 € Área (cm2): 207,8 Ocupación: 25,46 % Documento: 1/1 Autor: Fernando SaNS RIVIÈRE Núm. Lectores: 1000

CRÍTICA DE ÓPERA
TEMPORADA DEL LICEO

El demonio en el Liceo

«Demon», de Anton Rubinstein. **Voces:** Alexander Tsymbalyuk, Asmik Grigorian, Igor Morozov, Roman Lalcic, Larisa Kostyuk, Egils Silins, Antoni Comas. **Dir. musical:** Mikhail Tatarnikov. **Dir. de escena:** Dmitry Bertman. Gran Teatro del Liceo. 23-IV-2018.

Este estreno de la coproducción del Gran Teatro del Liceo y el Helikon de Moscú de la ópera «Demon» del compositor ruso Anton Rubinstein (1829-1894) tenía que contar con la participación destacada del gran barítono ruso Dmitry Hvorostovsky pero su fallecimiento el pasado noviembre lo ha hecho imposible, aunque en homenaje a su memoria se le hayan dedicado todas las funciones. Anton Rubinstein tuvo un gran prestigio en su época como gran virtuoso del piano, destacado compositor de conciertos y sinfonías, fundador, director y profesor del Conservatorio de San Petersburgo y por una veintena de obras líricas de las cuales sobresalen ésta y «Nerone», que fue la primera ópera rusa estrenada en el Gran Teatro del Liceo (1898). «Demon» tiene todos los ingredientes de una ópera rusa, desde la preeminencia de voces graves a una gran participación del coro, pero a su vez destaca por una música de estilo más internacional de muy bella factura y cuidados detalles. La ópera trata sobre el imposible amor del Demonio sobre una bella princesa a la que trata de conquistarla con la promesa de la inmortalidad y eliminando a su prometido. Ni su retiro a un convento frenará su obsesión que culmina al besarla lo que provoca el fallecimiento de la joven, cuya alma asciende al cielo santificada. Una obra muy bien presentada gracias a la interesante propuesta de Dmitry Bertman, que juega con un gran cilindro de madera a modo de túnel entre los diferentes mundos y con una gran esfera que se convierte en diversos elementos. Un espacio que deja proyectar las voces adecuadamente y en donde se sucede toda la trama con gran belleza e interés gracias a un cuidado vestuario y una excelente iluminación. Un reparto excelente, especialmente en los dos papeles principales, donde destacó el poderoso bajo-barítono Egils Silins como un Deminio de gran autoridad y excelente línea canora, y la temperamental soprano Asmik Grigorian como una princesa Tamara de voz calida, homogénea y de muy destacada proyección. Además del destacado Príncipe Gudal del amplio bajo Alexander Tsymbalyuk, al joven tenor Igor Morozov o el Sirviente del habitual de la casa Roman Ialcic o el acertado mensajero de Antoni Comas. Algo sorpresiva la presencia del contratenor Yuriy Mynenko como Ángel. Mikhail Tatarnikov supo enfatizar la obra en conjunto cuidando la conjunción de solistas y la exquisitez de los detalles de la partitura.

Fernando SaNS RIVIÈRE

El País (Cataluña)
Cataluña
26/04/18
Prensa: Diaria
Tirada: 21.523 Ejemplares
Difusión: 14.565 Ejemplares
Cód: 117627785
Página: 8
ión: CATALUÑA Valor: 6.929,00 € Área (cm2): 497,9 Ocupación: 52,69 % Documento: 1/1 Autor: JAVIER PÉREZ SENZ, Barcelona Nada que ve Núm. Lectores: 58260

El diablo enamora al Liceo

'Demon', la ópera romántica de Anton Rubinstein se estrena en un nuevo y espectacular montaje producido por el teatro de la Rambla

JAVIER PÉREZ SENZ, **Barcelona**

Nada que ver con el legendario diablo que tienta a Fausto en la ópera de Charles Gounod ni con el *Mefistófeles* de Arrigo Boito. En *Demon*, ópera del compositor ruso Anton Rubinstein estrenada en San Petersburgo en 1875, habita un diablo muy distinto, hastiado de hacer el mal y tan extrañamente humano que busca la felicidad en el amor. En su estreno en el Liceo, en la Diada de Sant Jordi —no fue fácil el acceso al coliseo de la Rambla— y con la fachada y el *hall* del teatro engalanados con luces rojas, la romántica ópera de Rubinstein cautivó al público en un espectacular montaje.

Por fin el Liceo deja atrás las estrecheces económicas y se embarca en una ambiciosa coproducción junto al Helikon Ópera de Moscú, cuyo director, Dmitry Bertman, firma la puesta en escena, y otros dos coliseos, la Ópera Nacional de Burdeos y el Teatro Estatal de Núremberg. Una impactante escenografía del austriaco Hartmut Schörghofer, diseñador también del vestuario, encierra la eterna lucha entre el bien y el mal que sostiene la trama de *Demon* en un gigantesco túnel que conecta el cielo, la tierra y el infierno.

Impresionan las dimensiones de esta estructura cilíndrica de aluminio —la que la sustenta— y madera de tulipier, de impecable factura, que sitúa al final del túnel una esfera mágica que aparece, desaparece y, a veces, bloquea la salida. En su interior, un proyector de vídeo ilustra con imágenes de poderoso efecto esta trágica historia de amor basada en el poema dramático de Mikhail Lérmontov, que fue considerado blasfemo por la censura zarista.

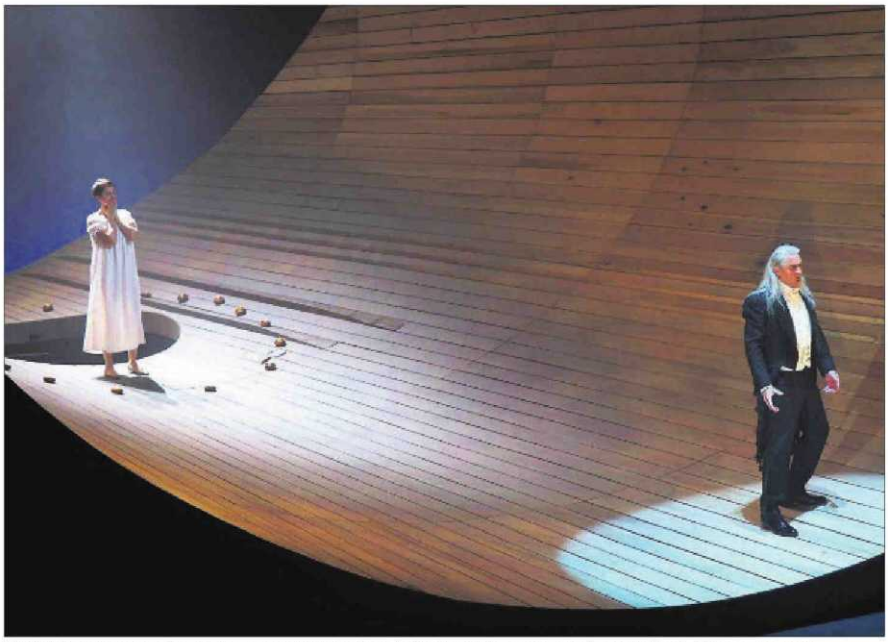

El diablo y Tamara, los personajes principales de la ópera *Demon*, en el montaje del Liceo. / A. BOFILL

No importan demasiado las cuestiones de fe ni en el poema que sirve de base al libreto de Alexandrovich Viskovatov ni en la esencia musical de la partitura, escorada en ocasiones hacia el oratorio. Lo asombroso de este diablo enamorado es su debate interior: avejentado y cansado, sabe que los humanos se las apañan bien sin sus servicios para cometer actos demoníacos, y busca la felicidad soñada en el amor.

Dentro de nosotros hay un ángel y un demonio. Ésa es la premisa del montaje de Bertman y el reflejo de esos comportamientos da vuelo lírico a una partitura que llega al Liceo con siglo y medio de retraso y en versión rusa —se estrenó en Barcelona en 1905, en el teatro Novedades, en traducción italiana—, pero con bastantes cortes, entre ellos todo el ballet y algunas páginas de singular exotismo.

El director de orquesta ruso Mikhail Tatarnikov asegura con buen oficio una concertación eficaz, pero su lectura musical queda algo plana; hay más energía y vigor dramático en esta ópera tan poco conocida fuera de Rusia, con notables escenas corales, arias de inspirado melodismo y un dúo final memorable que pedía más fuego en el foso.

Rubinstein destina las arias más hermosas al diablo, que impresionan más cuando las canta un bajo: si escuchan las viejas grabaciones de Feodor Chaliapin no hacen falta más argumentos. En este montaje, impulsado por el barítono Dimitri Hvorostosky, fallecido el 22 de noviembre de 2017, el papel titular lo defiende otro barítono, el letón Egils Silins, que lo lleva al terreno más lírico posible. Le pone mucho empeño, pero, para dar más miedo en sus invocaciones maléficas, hacen falta graves más consistentes y potentes.

Esplendorosa soprano

La sorpresa del reparto es la soprano lituana Asmik Grigorian, quien, en su debút liceista, da vida a una Tamara esplendorosa, de voz bella y bien proyectada e imponente presencia escénica; enamoró al diablo y a todos los presentes con una interpretación de suaves acentos líricos y sincero dramatismo en su escena final, cuando, aunque solo por un instante, triunfa el amor antes de que un Ángel, que también nos muestra su lado más oscuro, ponga fin a los anhelos de redención del demonio.

Confiar el angelical papel a un contratenor —estupendo trabajo de Yuriy Mynenko— es un acierto escénico. En el resto del reparto, que se movió a un nivel algo más discreto, destacaron Larisa Kostyuk y Alexander Tsymbalyuk. El coro dio empaque a las escenas más guerreras, pero la curva constante de la escenografía complicó en exceso tanto el movimiento escénico del coro y los solistas como la proyección de las voces.

El Punt Avui
Cataluña
26/04/18
Prensa: Diaria
Tirada: 29.059 Ejemplares
Difusión: 21.693 Ejemplares
Cód: 117627717
Página: 32
Sección: CULTURA Valor: 2.553,00 € Área (cm2): 287,9 Ocupación: 30,23 % Documento: 1/1 Autor: Imma Merino Núm. Lectores: 88000

Críticaòpera

Imma Merino

Un dimoni feliçment arribat

Demon
Director d'escena: Dmitri Bertman. Director musical: Mikhaïl Tatarnikov
Gran Teatre del Liceu, 23 d'abril

El cànon que configura el repertori operístic presenta, com els altres, els seus misteris. Com és que *Demon*, una òpera del també pràcticament oblidat compositor i pianista rus Anton Rubinstein, gairebé ha deixat de representar-se? Com és que no s'havia fet mai al Liceu fins que hi ha arribat amb una brillant proposta escènica de Dmitri Bertman, el director de la imaginativa Opera Helikon de Moscou? La seva música és bella i accessible. La seva història, amb un llibret inspirat en el poema homònim de Mikhael Lermontov, ho és d'una passió fatal amb una dona captivada per un dimoni humaníssim que, a la manera d'un heroi romàntic, desafia déu i la moral amb un captenir nihilista finalment transfigurat per l'amor que també el posseeix.

Amb una producció en la qual participa el teatre barcelonès, si *Demon* ha arribat al Liceu és perquè un barítion recentment desaparegut, Dmitri Hvrostoki, va estimar aquesta òpera i, amb la complicitat de Bertman, va entestar-se a recuperar-la. Ell va estrenar el muntatge a Moscou junt amb la lituana Asmik Gregorian, que, en la primera funció, va demostrar al Liceu per què és una soprano en alça: una veu diàfana i ben projectada, una expressivitat precisa i una seductora presència escènica. Substituint Hvrostoki en la represa del muntatge, el també lituà Egils Silins va combinar lirisme i potència interpretant el *demon*. La resta de les veus, inclòs el cor del Liceu, van complir abastament mentre que, dirigida per Tatarnikov, l'orquestra del teatre va servir una partitura brillant amb una certa contenció.

'Demon' es pot veure fins a l'11 de maig al Liceu ■ J. RAMOS

Amb una escenografia d'Hartmut Schörgghofer, una estructura cilíndrica representa una mena de túnel, on habiten els humans i hi entra i surt el *demon*, que té la seva contrafigura en l'àngel (el contratenor Yury Minenko), que, fent-se antipàtic, acaba imposant el seu ordre moral; però la força escènica depèn d'una bola inflada que, amb un projector de vídeo al centre, pren l'aparença de la Terra, d'un ull (el del dimoni que tot ho veu) i d'altres formes simbòliques. És així que es crea una atmosfera captivadora que contribueix a celebrar la recuperació d'aquesta òpera. Llàstima que, prescindint-se del ballet original, hi hagi unes coreografies tan poc inspirades: posem-hi que res és perfecte.

El Punt Avui (Ed. Lleida)
Lérida
26/04/18
Prensa: Diaria
Tirada: 880 Ejemplares
Difusión: 549 Ejemplares
Cód: 117628105
Página: 40
Sección: AGENDA Valor: 1.063,00 € Área (cm2): 606,5 Ocupación: 70,86 % Documento: 1/1 Autor: Núm. Lectores: 2196

El teatre

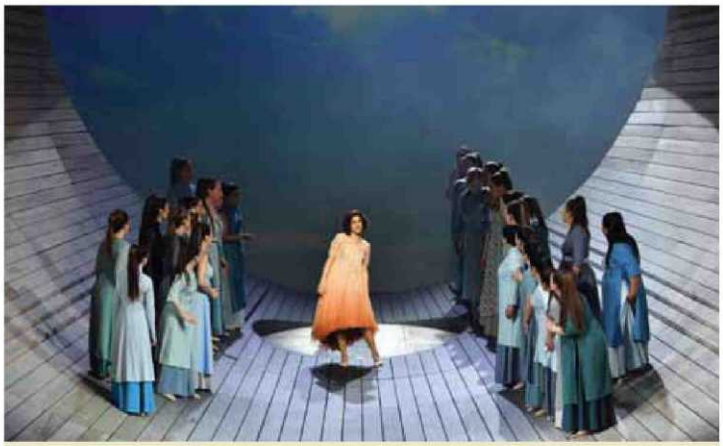

BARCELONA 20.00 GRAN TEATRE DEL LICEU

Demon

Descobreix, amb aquesta coproducció, una de les òperes més romàntiques del repertori rus. Al nostra programa, el crític musical Xavier Cester ens parla de com Rubinstein redimeix el "Dimoni" o de com els "dimonis russos" van a l´òpera a l´article de l´escriptor i traductor Jaume Creus. Així mateix, l´entrevista amb el director d´escena Dmitry Bertman ens ajudarà a entendre la connexió entre ambdós mons en l´espectacular escenografia d´aquesta producció.

Barcelona

Aquitània ■ Avinguda Sarrià 33. **CuPido Perdón.** Amb Carlitos Humorista. Fins al 27 de maig, Dg. a les 20:30 h. **Diario de un cuarentón.** Amb Andrés Torres. Fins al 26 de maig, Ds. a les 22:30 h. **El niño de la tele,** de Marc González de la Varga i Rubén Ramírez. Dir.: Marc González de la Varga. Amb Rubén Ramírez. Fins al 27 d'abril, Dv. a les 20:30 h. **Gordos, una comèdia XXL.** Amb Miki D'Kai. Fins al 12 de maig, Ds. a les 21:00 h. **Jam d'Impro Aquitània.** Dir.: Javier Alba de Alba i Nicolás Acevedo. Dj. 26 d'abril a les 20:30 h. **La Caputxeta i el Llop,** de Magatzem d'Ars. Dir.: Albert Pueyo. Fins al 29 d'abril, Dg. a les 12:00 h. Ds. a les 17:00 h. **Yo sobreviví a la EGB.** Amb Jordi Merca. Fins al 26 de maig, Ds. a les 19:00 h. Dv. a les 22:30 h.

Cafè Teatre Llantiol ■ Riereta, 7. **¡Zasca!** Amb Ramon LSD. Fins al 28 d'abril, Ds. a les 21:00 h. **100 maneras de parecer imbécil.** Amb Ramón LSD. Fins al 28 d'abril, Ds. a les 23:00 h. **Improfugos.** Fins al 26 d'abril, Dj. a les 20:30 h. **Vermunólogos.** Amb Andreu Casanova, Tian Lara i Óscar Sáenz. Fins al 29 d'abril, Dg. a les 12:00 h. **Y a ti, ¿quién te aguanta?** Amb Ramón LSD. Fins al 29 d'abril, Dg. a les 18:00 h.

Club Capitol ■ La Rambla, 138. **David Guapo.** Fins al 29 de juny, Dg. a les 18:00 h. Dv. a les 20:15 h. **El secret de la Lloll.** Dir.: Lloll Bertran. Amb Lloll Bertran, Ariadna Cabiró, Isaac Fonoll, Bernat Cot i Eduard Autonell. Fins al 29 d'abril, Ds. i dg. a les 17:30 h. Dv. i ds. a les 20:00 h. **Hollymoog.** Amb Toni Moog. Fins al 27 de maig, Dg. a les 20:30 h. Ds. a les 22:30 h. **Marín, el mago cómico del momento.** Fins al 12 de maig, Ds. a les 18:00 h. Ds. i dj. a les 20:30 h. **Tinder Sorpresa.** Amb Andreu Casanova. Fins al 29 d'abril, Dg. a les 19:30 h. Dj. a les 22:00 h. Ds. a les 23:30 h.

Eixample Teatre ■ Aragó, 140. **La Flauta Màgica,** de Wolfgang Amadeus Mozart. Fins al 29 d'abril, Dg. a les 12:30 h. Fins al 29 d'abril, Dg. a les 12:30 h.

El Maldà ■ Pi, 5. **Dos pits i una poma,** de Núria Dardinyà. Dir.: Oriol Genís. Amb Núria Dardinyà, Clara Manyós i Manuel Ruiz. Fins al 7 de maig, Dl. a les 21:00 h. **Tocando al frente,** de Llorenç González. Dir.: Iñigo Asiain i Llorenç González. Amb Llorenç González i Txema Cariñena. Fins al 29 d'abril, Dg. a les 19:00 h. Dv., ds. i dj. a les 20:30 h.

Fundació Joan Miró ■ Parc de Montjuïc s/n. **La mort i la primavera, lectura,** de Mercè Rodoreda. Amb Arnau Pons. Dj. 26 d'abril a les 19:00 h.

Gran Teatre del Liceu ■ La Rambla, 51-59. **Demon.** Fins al 11 de maig, Dl. a les 20:00 h. 26 d'abril, 2, 5, 8 i 11 de maig a les 20:00 h.

Jove Teatre Regina ■ Sèneca, 22. **Acústic5 a L'illa del tresor,** de Daniel Anglès. Fins al 6 de maig, Ds. i dg. a les 17:30 h. **Jordi LP.** Fins al 18 d'abril, Dv. a les 21:00 h. **La noche de Parrado.** Fins al 20 d'abril, Ds. a les 21:00 h. **Rut i Mercè... separades... i què?** Dj. a les 20:30 h.

La Puntual ■ Allada Vermell 15. **Sant Jordi, la Princesa i el Drac.** Amb Jordina Salvany i Eugenio Navarro. Fins al 29 d'abril, Dg. a les 17:00 h. Ds. i dg. a les 12:00 h. Dv. i ds. a les 18:00 h.

La Seca Espai Brossa ■ Flassaders, 40. **La tempesta,** de William Shakespeare. Dir.: Marc Chornet Artells. Amb Ariadna Fígols, Toni Guillemat, Cristina López, Neus Pàmies, Martí Salvat, Roser Tapias i Xavier Torra. Fins al 6 de maig, Dg. a les 19:00 h. Dv., ds., dc. i dj. a les 21:00 h. **Per acabar amb el judici de Déu,** d'Antonin Artaud. Dir.: Xavier Gimenez Casas. Amb Melchor Casals, Martí Castellarnau, Aroa Esteban i Joana Romero. Fins al 29 d'abril, Dg. a les 18:00 h. Dv., ds., dc. i dj. a les 20:00 h. **Vaig ser Pròsper o recordant La Tempesta.** Fins al 6 de maig, Dg. a les 19:00 h. Dv., ds., dc. i dj. a les 21:00 h.

La Vilella ■ de l'Exposició 95-97. **Joanot,** de Joan Nave. Dir.: Joanmi Reig. Amb Joan Nave. A partir del 26 d'abril fins al 29 d'abril, Dg. a les 20:00 h. Dv., ds. i dj. a les 21:00 h.

La Villarroel ■ Villarroel, 87. **Bull,** de Mike Bartlett. Dir.: Pau Roca. Amb Joan Carreras, David Bagés, Marc Rodríguez i Mar Ulldemolins. Fins al 13 de maig, Dg. a les 18:30 h. Ds. i de dt. a dj. a les 20:30 h. Dv. a les 21:00 h. Dl. 30 d'abril, ds. 5 i 12 de maig, a les 20:30 h. Dt. 1 de maig a les 18:30 h. Dc. 2 de maig no hi ha funció. **Mos Maiorum, el costum dels nostres avantpassats.** Fins al 13 de maig, Dg. a les 20:45 h. **Othelo (Termina mal).** Fins al 30 de maig, Dt. i dc. a les 22:30 h. 2, 15, 16, 22 i 23 de maig, no hi ha funció. Dt. 1 de maig a les 20:30 h. Dg. 20 de maig a les 21:00 h.

Mercat de les Flors ■ Lleida, 59. **Set of Sets,** de Guy Nader i Maria Campos. Dir.: Guy Nader. Amb Maria Campos, Guy Nader, Roser Tutusaus, Lisard Tranis, Clementine Telesfort, Csaba Varga i Tom Weksler. A partir del 26 d'abril fins al 29 d'abril, Dg. a les 18:00 h. Dv., ds. i dj. a les 20:00 h.

Porta 4 ■ Església 4-6. **En alquiler,** de Veronica Pallini i Mikel Fernandino. Dir.: Tony Casla. Amb Verónica Pallini. Fins al 6 de maig, Dg. a les 18:00 h. **La gata damunt la teulada de zinc calenta,** de Tennessee Williams. Dir.: Francesc Amaro. Amb Pachy Camacho, David Òbia, Santi Margarit, Maria Rivera, Marc Noguera, i Alícia Muñoz. Fins al 28 d'abril, Ds. a les 22:00 h. **M'agrada a les fosques,** de Rosa Ponsarnau. Dir.: José Antonio Aguado. Amb Rosa Domènech, Rosa Ponsarnau, Miriam Moukhles, Ana Alonso i Miquel Àngel Senar. Fins al 27 d'abril, Dv. a les 21:00 h. **S'inunda Venècia,** de Miquel Mas Fiol. Dir.: Miquel Mas Fiol. Amb Bel Albertí, Joan Girart, Bet Palou i Toni Vich. Fins al 28 d'abril, Ds. a les 19:00 h.

Sala Atrium ■ Consell de Cent, 435. **Hàbitat (doble penetració).** Dir.: Roger Torns. Amb Diana Gómez, Georgina Latre, Maria Hernàndez, Jaume Viñas i Rafa Delacroix. Fins al 29 d'abril, Dg. a les 19:00 h. Dv., ds., dc. i dj. a les 20:30 h.

Sala Beckett ■ Pere IV, 228-232. **L'empestat,** de Jordi Oriol. Dir.: Xavier Albertí. Amb Jordi Oriol i Carles Pedragosa. Fins al 29 d'abril, Dg. a les 18:30 h. Dv. i ds. a les 20:30 h.

Sala Fènix ■ C. de Riereta 31. **Edmund III,** de Francesco Nappi. Dir.: Francesco Nappi. Amb Federica Amendola i Andrea Vassili Benevento. A partir del 26 d'abril fins al 29 d'abril, De dv. a dg. i dj. a les 21:00 h. **El Drac Màgic,** de Mar Gascó i Pere Picanyol. Fins al 27 de maig, Dg. a les 11:00 h. Dg. a les 12:30 h. **Flamenco.** Dl. a les 21:00 h. **Les ombres que conten contes,** de Damián Bojorque. Dir.: Clementina Kura-Kura. Amb Damián Bojorque i Clementina Kura-Kura. Fins al 29 d'abril, Ds. i dg. a les 17:00 h.

Sala Hiroshima ■ Vila i Vilà 67. **P/P (propiedad privada),** d'Alejandro Curiel. Dir.: Alejandro Curiel. Amb Anna Pérez i Francesc Cuéllar. Fins al 29 d'abril, Dg. a les 19:00 h. Dv., ds., dc. i dj. a les 20:30 h.

Sala Muntaner ■ Muntaner, 4. **Mala broma,** de Jordi Casanovas. Dir.: Marc Angelet. Amb Anna Sahun, Ernest Villegas i Óscar Muñoz. Fins al 6 de maig, Dg. a les 18:30 h. Dv., ds., dc. i dj. a les 20:30 h. **Secretos.** Amb Luis Pardo i Minerva. A partir del 26 d'abril fins al 1 de juliol, Dg. a les 20:30 h. Dv., ds. i dj. a les 22:30 h.

Teatre Akadèmia ■ Buenos Aires 47-49. **Escenes d'un matrimoni,** d'Ingmar Bergman. Dir.: Marta Gil. Amb Anna Sabater i Jordi Figueras. Fins al 29 d'abril, Dg. a les 18:00 h. Dv., ds., dc. i dj. a les 20:30 h.

Teatre Apolo ■ Paral·lel, 59. **Y no quedará ninguno,** d'Agatha Christie. Dir.: Ricard Reguant. Amb Pep Munné, Ivana Miño, Arnau Puig, Toni Viñals, Toni Sevilla, Graciela Monterde, Javier Enguix, Eduard Doncos, Lorena Santiago, Jaume Fuster i Pol Nubiala. Fins al 10 de juny, Ds. a les 21:30 h. Ds. i dg. a les 18:30 h. Dv., dc. i dj. a les 20:30 h.

Teatre Borràs ■ Urquinaona, 9. **Más difícil todavía.** Amb Goyo Jiménez. Fins al 29 d'abril, Dg. a les 19:30 h. **Master Class,** de Terrence McNally. Dir.: Marc Montserrat-Drukker. Amb María Bayo, Julia Jové, Anna Alborch, Ezequiel Salman, Pau Baiges i Jordi Andújar. Fins al 6 de maig, Dv., ds., dc. i dj. a les 20:30 h.

Teatre Condal ■ Paral·lel, 91. **El fantasma de Canterville,** de Joan Yago. Dir.: Josep Maria Mestres. Amb Joan Pera, Pep Sais, David Olivares, Betsy Túrnez, Elisabet Casanovas i Òscar Castellví. Dg. a les 18:30 h. Ds. a les 17:30 h. Tots els dies excepte dg. i dl. a les 20:30 h. Dl. 30 d'abril a les 20:30 h. Dt. 1 de maig a les 18:30 h. Dc. 2 de maig no hi ha funció.

Teatre del Raval ■ Sant Antoni Abat, 12. **La visita inesperada,** d'Agatha Christie. Dir.: Pau Guix. Amb Empar López, Jordi Coromina, Manel Solàs, Lluís Altes, Muntsa Tur, Gerard Clavell, Carme Capdet, Àngel Amazares i Bernat Muñoz. Dg. a les 18:00 h. Ds. a les 19:00 h. Ds. a les 22:00 h. Dv. a les 20:00 h. Dv. 27 d'abril a les 20:00 h.

Teatre Gaudí Barcelona ■ Sant Antoni Maria Claret, 120. **Auténtica,** de Nur Aiza, Ian Bermúdez i Jaume Gil. Dir.: Jaume Gil. Amb Nur Aiza. Fins al 6 de maig, De dv. a dg. a les 20:00 h. **Barbablava, el musical.** Amb Pupipia Produccions. A partir del 26 d'abril fins al 6 de maig, Dg. a les 18:00 h. Dv., ds. i dj. a les 21:30 h. **El llibre de la selva,** de Rudyard Kipling. Dir.: Albert Pueyo. Amb Gemma Iglesias, Onofre Rojo, Maria Villarejo i Marina Schiaffino. Fins al 27 de maig, Dg. a les 12:00 h. Ds. a les 17:00 h. **Maria Antonieta,** de Stefan Zweig. Amb Analia Puentes. Fins al 2 de maig, Dt. i dc. a les 20:30 h.

Teatre Goya ■ Joaquín Costa, 68. **Art,** de Yasmina Reza. Dir.: Miquel Gorriz. Amb Pere Arquillué, Francesc Orella i Lluís Villanueva. Dg. a les 18:30 h. Ds. a les 18:00 h. Tots els dies excepte dg. i dl. a les 20:30 h. Dl. 30 d'abril, a les 20:30 h. Dt. 1 de maig a les 18:00 h. i a les 20:30 h. Dc. 2 de maig, no hi ha funció. **Ultrashow.** Amb Miguel Noguera. Fins al 8 de juny, Dv. a les 23:00 h. 4 i 18 de maig i 1 de juny, no hi ha funció.

Teatre Lliure: Espai Lliure ■ Santa Madrona 40. **Rebota Rebota y en tu cara explota,** d'Agnés Mateus i Quim Tarrida. Dir.: Agnés Mateus i Quim Tarrida. Amb Agnés Mateus. A partir del 26 d'abril fins al 29 d'abril, Dg. a les 18:00 h. Ds. a les 19:00 h. Dv. i dj. a les 20:30 h.

Teatre Lliure: Montjuïc ■ Santa Madrona, 40-46. **El somriure al peu de l'escala,** de Henry Miller. Dir.: Ramon Simó. Amb Joan Arqué, Oriol Boixader, Griselda Juncà, Jordi Martínez i Tanja Haupt. Fins al 29 d'abril, Dg. a les 18:00 h. Ds. a les 19:00 h. Dv. i de dt. a dj. a les 20:30 h. **Medea,** d'Eurípides. Dir.: Lluís Pasqual. Amb Andreu Benito, Roger Coma, Andrés Herrera i Emma Vilarasau. Fins al 12 de maig, Dg. a les 18:00 h. Ds. a les 19:00 h. Dv. i de dt. a dj. a les 20:30 h.

Teatre Nacional de Catalunya ■ Pl. de les Arts, 1. **Que rebentin els actors,** de Gabriel Calderón. Dir.: Gabriel Calderón. Amb Albert Ausellé, Imma Colomer, Francesc Ferrer, Lina Lambert, Bruna Cusí, Jordi Banacolocha i Sergi Torrecilla. Fins al 29 d'abril, Dg. a les 18:00 h. Dv., ds. i dj. a les 20:00 h. Dc. a les 19:00 h. Ds. De 5 maig, a les 20:00 h.

Teatre Poliorama ■ La Rambla, 115. **El lliberti.** Fins al 6 de maig, Dg. a les 18:00 h. Ds. a les 20:30 h. Ds. a les 17:30 h. Dv., dc. i dj. a les 21:00 h. Dv. 27 d'abril, a les 17:00 h. i a les 21:00 h. Dt. 1 de maig, a les 18:00 h. Dc. 2 de maig, no hi ha funció. **Las noches del Club de la Comedia.** Fins al 28 d'abril, Ds. a les 23:00 h.

Teatre Romea ■ Hospital, 51. **Èdip,** de Sòfocles. Dir.: Oriol Broggi. Amb Julio Manrique, Carles Martínez, Marc Rius, Mercè Pons, Ramon Vila, Miquel Gelabert i Clara de Ramon. Fins al 10 de juny, Dg. a les 18:30 h. Ds. a les 18:00 h. Ds. a les 21:00 h. Dv. i de dt. a dj. a les 20:30 h. Dt. 1 de maig a les 18:30 h. **Lorca.** Amb Joel Minguet. Fins al 5 de maig, Ds. a les 23:30 h. Dv. i dj. a les 23:00 h.

Teatre Tantarantana ■ Flors, 22. **Dante 56. Pell i Ciment,** de Raquel Loscos i Salvador S. Sánchez. Dir.: Raquel Loscos i Salvador S. Sánchez. Amb Albert Riballo, Sara Snsuan i Anna Tamayo. Fins al 6 de maig, Dg. a les 19:00 h. Dv., ds., dc. i dj. a les 21:00 h. **Ícaro,** d'Albert Lladó. Dir.: Marcela Terra. Amb Padi Padilla i Eloi Benet. A partir del 26 d'abril fins al 13 de maig, Dg. a les 18:30 h. Dv., ds. i dj. a les 20:00 h.

Teatre Tívoli ■ Casp. 8. **Jesus Christ Superstar,** de Tim Rice i Andreu Lloyd Weben. Dir.: Jaume García. Fins al 29 d'abril, Dg. a les 18:30 h. De dt. a dj. a les 20:30 h. Ds. a les 18:00 h. Dv. i ds. a les 21:30 h.

Teatre Victòria ■ Paral·lel 67-69. **El despertar de la primavera.** Fins al 29 d'abril, Ds. a les 21:30 h. Ds. i dg. a les 18:00 h. Dv. i dj. a les 20:30 h.

Teatreneu ■ Terol 26. **¿Estamos programados?** Amb Magno. Fins al 30 d'abril, Dv. a les 22:00 h. Dl. 30 d'abril a les 22:00 h. **Agència matrimonial: 7 d'amor,** de Cia. Menredo. Fins al 1 de maig, Dg. a les 18:30 h. Ds. a les 19:00 h. Dt. 1 de maig a les 18:30 h. **Casa rural con encanto.** Dir.: German Gómez Bosch. Amb Mati Fonollar, Eva Cailà i Marta Genís Salvadó. Fins al 26 d'abril, Dj. a les 20:30 h. **El millor del Sr. Bohigues.** Amb Eduard Biosca. Fins al 27 de maig, Dg. a les 21:00 h. **Impro Horror Show.** Fins al 28 d'abril, Ds. a les 23:30 h. **Improshow.** Fins al 2 de setembre, Dg. a les 19:00 h. Dj. a les 21:00 h. Ds. a les 21:30 h. Ds. a les 23:30 h. Dv. a les 23:00 h. **La Bella Mafia,** de Sammy Taylor. Dir.: Sammy Taylor. Amb QLadies. Fins al 26 de maig, Ds. a les 19:30 h. **La llibreria màgica,** de Fanny Ferran i Ramon Pros. Dir.: Fanny Ferran i Ramon Pros. Amb Ramon Pros, Juanjo Hurtado Estrella León, i Fanny Ferran. Fins al 30 de juny, Ds. a les 17:00 h. **La maledicció Frankenstein.** Dir.: Gabi Pous. Amb Xavi Gil, Laura Mateu, Laura Tobías i Pol Nubiela. Fins al 29 d'abril, Dg. a les 17:00 h. **La rateta que escombrava l'escaleta,** de Magatzem d'Ars. Fins al 10 de juny, Dg. a les 17:00 h. Ds. a les 16:30 h. **Màgia Kids.** Fins al 25 d'agost, Ds. a les 18:00 h. Ds. 23 de juny, no hi ha funció.

La Vanguardia
España
26/04/18
Prensa: Diaria
Tirada: 78.510 Ejemplares
Difusión: 61.673 Ejemplares
Cód: 117634563
Página: 38
Sección: CULTURA Valor: 9.531,00 € Área (cm2): 302,0 Ocupación: 30,45 % Documento: 1/1 Autor: JORDI MADDALENO Núm. Lectores: 584000

CRÍTICA DE **ÓPERA**

Demon in love

Demon

Intérpretes: Egils Silinš (Demon), Asmik Grigorian (Tamara), Igor Morozov (Sinodal), Alexander Tsymbalyuk (Gudal), Yuriy Mynenko (Ángel), Roman Ialcic (Sirviente), Larisa Kostyuk (Niñera), Antoni Comas (Mensajero). Orquesta Sinfónica y Coro del Gran Teatre del Liceu
Dir. Cor.: Conxita Garcia
Dir. Mus.: Mikhail Tatarnikov
Dir. Esc.: Dmitry Bertman
Lugar y fecha: Liceu (23/IV)

JORDI MADDALENO

Estimulante y seductor, así se presentó el estreno mundial de la nueva coproducción del Liceu de la desconocida ópera *Demon* (1875) del pianista y compositor Anton Rubinstein.

Con una escenografía espectacular, inspirada en el cuadro del El Bosco *La ascensión de los bienaventurados*, un tubo gigante de láminas de madera omnipresente que firma con brillantez Harmut Schörghofer, también autor de un vestuario menos inspirado.

De alguna manera la escenografía se come el trabajo más bien esquemático y algo burdo del director de escena, Dmitry Bertman. Juega con buenas ideas pero erráticamente resueltas: Un demonio con un alter ego angelical (contrario al texto del poeta Lermontov, todo hay que decirlo), una protagonista de carácter demasiado naïf en respuesta al amor que le ofrece el demonio en persona, pero sobre todo, unos movimientos que caricaturizan más que explican ciertas escenas, como el coro de demonios/soldados que destruyen y matan al príncipe Sinodal prometido de la protagonista.

Así las cosas, el peso de la calidad final de la ópera recae en el efectivo reparto, con un trío protagonista que sabe sacar oro de las melifluas melodías de Rubinstein, de inspiración relativa pero con escenas de hermosos ribetes líricos.

Brillante y muy atractivo el debut en el Liceu de la soprano lituana Hasmik Grigorian, una Tamara que supo dotar de luminosidad vocal a un personaje ambiguo que se deja seducir no sin dudas. Timbre esmaltado, agudos potentes y expresividad a flor de labio, una voz que merece la pena escuchar en vivo. El bajo-barítono letón Egils Silinš, quien estrena su quinta producción de este infrecuente título, evidencia su experiencia en el rol. Sabe expresar la conmovedora humanidad del Demon con sensibilidad y tersura gracias a un instrumento flexible, bien proyectado aunque luce más en los agudos que en los graves. Bordó sus magníficas arias del acto segundo con maestría, para terminar en el dúo final, lo mejor de la ópera, con un canto lleno de colores, dominio de la media voz y autoridad.

Supo aprovechar la belleza de su aria el tenor Igor Morozov, un lírico con radiante color que enamoró por la sensibilidad de un canto fresco y comunicativo. Del resto del reparto destacó el buen trabajo del contratenor Mynenko, un ángel que en la partitura de Rubinstein es mezzosoprano pero aquí por temas de producción cumple un papel de doble cara de Demon.

Destacó el coro del Liceu a las órdenes de la siempre efectiva y sensible Conxita Garcia, un trabajo potente que contiene el sonido más *ruso* de la partitura de Rubinstein. La batuta del especialista Tatarnikov acertó en el equilibrio de colores instrumentales, con una orquesta del Liceu de sonido redondo, pero le faltó personalidad en el diálogo orquesta-voces. Un loable éxito artístico basado en la prácticamente exhumación de esta partitura, estreno español en su versión original en ruso. Fue la última ópera que cantó en Rusia el malogrado barítono Dmitri Hvorostovsky, inspirador de esta producción que debería haber protagonizado y a quien van dedicadas las funciones. La poesía del demonio sedujo el Liceu el día de Sant Jordi.●

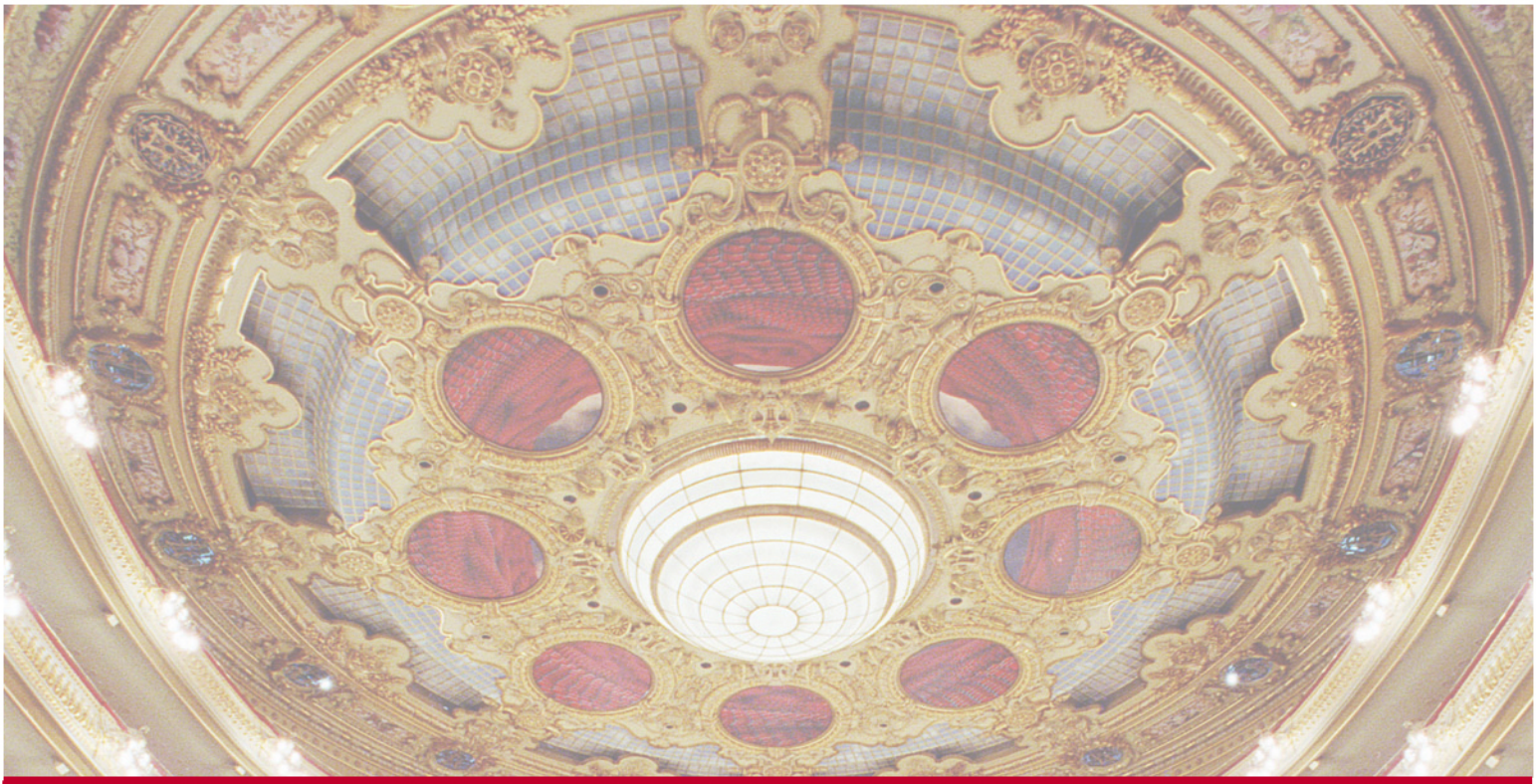

ONLINE

Liceu Opera Barcelona

ÍNDICE

DEMON

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
24/04/18	Passions diabòliques de baixa intensitat al Liceu / Ara Cat	18	1
24/04/18	Egils Sili¨ i Asmik Grigorian en una escena del muntatge de lòpera Demon al Liceu. / Ara Cat	19	1
25/04/18	Un anodí Demon de Rubinstein sestrena al Liceu / Llegir en cas d'incendi	20	2
25/04/18	Un dimoni escuat / Catclàssica.cat	22	2
25/04/18	Catalunya Música transmet l'òpera "Demon", d'Anton Rubinstein, des del Liceu / Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals	24	2
25/04/18	Un dimoni il·lustrat / Catorze.cat	26	2
26/04/18	Demon in love / La Vanguardia	28	1
26/04/18	'El demonio' prende fuego al Liceu de Barcelona / Economia Digital	29	1
26/04/18	Demon, Anton Rubinstein / Sonograma Magazine	30	1

DEMON

Ara Cat
https://www.ara.cat/cultura/Passions-diaboliques-baixa-intensitat-Liceu_0_2003199712.html
Mar, 24 de abr de 2018 22:13
Audiencia: 274.962 **Ranking:** 6
VPE: 1.732,26 **Página:** 1
Tipología: online

Passions diabòliques de baixa intensitat al Liceu

Martes, 24 de abril de 2018

Egils Sili¨ i Asmik Grigorian, protagonistes destacats de Demon Demon, dAnton Rubinstein GRAN TEATRE DEL LICEU 23 DABRIL El millor truc del dimoni, seguint tant Baudelaire com Kevin Spacey a Sospitosos habituals , és fer creure que no existeix, la qual cosa no li ha impedit inspirar un bon grapat de compositors. Gràcies a làngel caigut, el nom dAnton Rubinstein pot sortir de tant en tant de loblit absolut, amb un títol, Demon , que sha mantingut en la perifèria del repertori. Datractius no nhi falten a aquesta òpera del prolífic compositor rus, sobretot el retrat dun dimoni fastiguejat que creu trobar en lamor de Tamara la via duna possible redempció. La nova producció del Liceu és la culminació dun projecte que té les seves arrels fa tres anys, quan el malaguanyat Dmitri Hvorostovksy, en lúltim paper que incorporaria al seu repertori, encapçalava a Moscou una versió semiconcertant de Demon , bona part de lequip artístic de la qual repeteix a Barcelona. És de justícia que les funcions estiguin dedicades al barítón siberià, però amb Egils Sili¨ el teatre ha trobat un intèrpret experimentat del paper titular, aportant la combinació justa de petulància, angoixa i seducció. Asmik Grigorian va ser una Tamara daccents abrusadors, fent oblidar certa duresa en les primeres intervencions per convèncer del tot amb un instrument generós en el tràgic combat emocional de la jove. Sili¨ i Grigorian van fer de la gran confrontació de lacte tercer el just epicentre de la representació, malgrat que la batuta en excés prudent de Mikhail Tatarnikov impedia que el discurs prengués volada, en una versió amb massa talls, com el (previsible) del ballet o bona part de les intervencions corals al pròleg i a lepíleg. Igor Morozov va abordar amb un lirisme genèric la bonica romança del Príncep Sinodal, un paper episòdic com el Príncep Gudal dun Alexander Tsymbalyuk dopulència desaprofitada. Menys gruix vocal van exhibir tant el Servent de Roman Ialcic com la Mainadera de Larisa Kostyuk, mentre que Antoni Comas va ser un Missatger irreprotxable. La curiositat del repartiment era la presència dun contratenor com a Àngel, tria assumible gràcies a la veu incisiva de Yuriy Mynenko i a la caracterització com a veritable revers del Dimoni, una de les poques bones idees de lirregular muntatge de Dmitry Bertman. El decorat únic de Hartmut Schörghofer era tan vistós en una primera impressió com massa limitador dun moviment escènic que no va estalviar imatges poc menys que risibles, sobretot a lacte segon (les accions coreografiades del cor, els llops-esperits malignes, el pobre tenor rodolant mentre sembolica en una tela vermella). Per sort, els vídeos de fettFilm creaven efectes, no per obvis, menys suggeridors. El Liceu va voler oferir un complement inesperat en forma dil·luminació rogenca en les zones públiques. Potser sí que el dimoni sha sortit amb la seva.

Ara Cat
https://www.ara.cat/cultura/Passions-diaboliques-baixa-intensitat-Liceu_0_2003199712.html
Mar, 24 de abr de 2018 22:56
Audiencia: 274.962 **Ranking:** 6
VPE: 1.732,26 **Página:** 1
Tipología: online

Egils Silin i Asmik Grigorian en una escena del muntatge de lòpera Demon al Liceu.

Martes, 24 de abril de 2018

Egils Silin i Asmik Grigorian, protagonistes destacats de Demon Demon, dAnton Rubinstein GRAN TEATRE DEL LICEU 23 DABRIL El millor truc del dimoni, seguint tant Baudelaire com Kevin Spacey a Sospitosos habituals , és fer creure que no existeix, la qual cosa no li ha impedit inspirar un bon grapat de compositors. Gràcies a làngel caigut, el nom dAnton Rubinstein pot sortir de tant en tant de loblit absolut, amb un títol, Demon , que sha mantingut en la perifèria del repertori. Datractius no nhi falten a aquesta òpera del prolífic compositor rus, sobretot el retrat dun dimoni fastiguejat que creu trobar en lamor de Tamara la via duna possible redempció. La nova producció del Liceu és la culminació dun projecte que té les seves arrels fa tres anys, quan el malaguanyat Dmitri Hvorostovksy, en lúltim paper que incorporaria al seu repertori, encapçalava a Moscou una versió semiconcertant de Demon , bona part de lequip artístic de la qual repeteix a Barcelona. És de justícia que les funcions estiguin dedicades al barítón siberià, però amb Egils Silin el teatre ha trobat un intèrpret experimentat del paper titular, aportant la combinació justa de petulància, angoixa i seducció. Asmik Grigorian va ser una Tamara daccents abrusadors, fent oblidar certa duresa en les primeres intervencions per convèncer del tot amb un instrument generós en el tràgic combat emocional de la jove. Silin i Grigorian van fer de la gran confrontació de lacte tercer el just epicentre de la representació, malgrat que la batuta en excés prudent de Mikhail Tatarnikov impedia que el discurs prengués volada, en una versió amb massa talls, com el (previsible) del ballet o bona part de les intervencions corals al pròleg i a lepíleg. Igor Morozov va abordar amb un lirisme genèric la bonica romança del Príncep Sinodal, un paper episòdic com el Príncep Gudal dun Alexander Tsymbalyuk dopulència desaprofitada. Menys gruix vocal van exhibir tant el Servent de Roman Ialcic com la Mainadera de Larisa Kostyuk, mentre que Antoni Comas va ser un Missatger irreprotxable. La curiositat del repartiment era la presència dun contratenor com a Àngel, tria assumible gràcies a la veu incisiva de Yuriy Mynenko i a la caracterització com a veritable revers del Dimoni, una de les poques bones idees de lirregular muntatge de Dmitry Bertman. El decorat únic de Hartmut Schörghofer era tan vistós en una primera impressió com massa limitador dun moviment escènic que no va estalviar imatges poc menys que risibles, sobretot a lacte segon (les accions coreografiades del cor, els llops-esperits malignes, el pobre tenor rodolant mentre sembolica en una tela vermella). Per sort, els vídeos de fettFilm creaven efectes, no per obvis, menys suggeridors. El Liceu va voler oferir un complement inesperat en forma dil·luminació rogenca en les zones públiques. Potser sí que el dimoni sha sortit amb la seva.

Llegir en cas d'incendi
http://www.llegirencasdincendi.cat/2018/04/demon-anton-rubinstein-liceu/
Mié, 25 de abr de 2018 09:08
Audiencia: 1.000 **Ranking:** 2
VPE: 1,00 **Página:** 1
Tipología: blogs

Un anodí Demon de Rubinstein sestrena al Liceu

Miércoles, 25 de abril de 2018

Antoni Garcés. Barcelona De les disset òperes que va escriure Anton Rubinstein, lúnica que ha arribat als nostres dies és Demon, una obra en tres actes amb llibret de Pavel Alexandrovich Viskovatof basat en un poema de Mikhail Lermontov. Anton Rubinstein va fundar el Conservatori de Sant Petersburg i era considerat un dels millors pianistes del seu moment. Com a compositor va escriure simfonies, òperes, concerts per a piano i orquestra i una gran quantitat de peces per a piano sol. La seva música rep una forta influència del romanticisme centreeuropeu, de compositors com Liszt, Chopin, Beethoven o Weber. Rubinstein va escriure Demon als voltants de 1871 i aquell mateix any va oferir una audiència privada a alguns membres del Grup dels Cinc, un col·lectiu al que pertanyien alguns dels compositors més influents a Rússia com Mussorgsky o Rimski-Kórsakov, que van criticar lobra de Rubinstein. Tot i aquesta resposta desfavorable, lany 1875, lòpera es va estrenar a Sant Petersburg i va ser un èxit. A partir daquest moment es va convertir en una de les òperes russes més interpretades fins que a principis del segle XX va deixar dinterpretar-se la música de Rubinstein. A Barcelona, Demon es va poder veure al teatre Novedades traduïda a litalià lany 1905 però no va arribar a estrenar-se al Liceu abans que la música de Rubinstein caigués a loblit, per tant aquestes representacions de la temporada 2017/18 són les primeres al Liceu i les primeres en lidioma original a Barcelona. Demon és una òpera que tot i tenir algunes característiques pròpies de lòpera russa com lús continuat del cor o el discurs musical continu, no té res a veure amb les grans obres del repertori eslau com podrien ser Pikovaya Dama de Txaikovski o Boris Godunov de Mussorgski; la música de Rubinstein té moments bonics i inspirats però en general és anodina i no té cap intensitat dramàtica. Dels tres actes, clarament el més interessant és el tercer i tot i això seguim trobant molta música que omple els buits entre les melodies interessants. La producció que es pot veure aquests dies al Liceu va començar sent una versió semi escenificada i aquest semi va caure del cartell a ligual que el nom de Dmitry Hvorostovsky, aquest però, a causa de la seva prematura mort. El paper de Dimoni linterpreta el baix-barítion letó Egils Silins que fa una molt bona interpretació del rol, amb un estil molt adequat i una veu bella i amb una bona projecció. El rol de Tamara linterpreta la soprano Asmik Grigorian. La veu de Grigorian, que debuta al Liceu, és potent, bella i demostra una gran tècnica fent una brillant interpretació dun rol que no és fàcil, sens dubte va ser la millor de la representació. El príncep Sinodal dIgor Morozov, que també debuta al teatre de la Rambla, va ser correcte però va tenir problemes de projecció que gràcies a una direcció musical molt atenta als cantants no van ser massa greus. Alexander Tsymbalyuk i Roman Ialcic fan unes bones interpretacions dels papers del príncep de Gudal i del Servent de Sinodal respectivament i Larisa Kostyuk ofereix una molt bona versió de la Mainadera de Tamara amb una veu bonica i molt interessant. Molt bé làngel de Yuriy Mynenko i correcte el el missatger dAntoni Comas. El millor de la nit va ser sens dubte la direcció musical de Mikhail Tatarnikov, tot un especialista en repertori rus, que va

acompanyar als cantants en tot moment i va intentar donar tensió i intensitat a la música de Rubinstein. Lorquestra del Gran Teatre del Liceu va respondre bé oferint un bon so que va anar millorant durant la representació. Molt bé lactuació del cor del Gran Teatre del Liceu dirigits per Conxita Garcia en una obra on tenien molta presència. La producció de Dmitry Bertman és interessant i a nivell estètic molt efectiva. No és fàcil aconseguir mantenir latenció del públic sobre lescenari quan lescenografia és sempre la mateixa, ara bé, aquesta posada en escena tampoc té massa relació amb lobra de Rubinstein; ni lajuda ni la perjudica. De tota la llista dobres pendents que té el Liceu, segurament Demon no és la que més trobàvem a faltar però sempre és estimulant que sinterpretin obres que mai shan estrenat al Liceu o que fa molts anys que no shi representen. _____ Demon / Anton Rubinstein / Llibret de Pavel Alexandrovich Viskovatof / Gran Teatre del Liceu / Orquestra Simfònica i Cor del Gran Teatre Liceu / Director dorquestra: Mikhail Tatarnikov / Directora del cor: Conxita Garcia / Intèrprets: Yuriy Mynenko, Antoni Comas, Egils Sili¨, Larisa Kostyuk, Roman Ialcic, Alexander Tsymbalyuk, Asmik Grigorian, Igor Morosov / 23 dabril de 2018 / www.liceubarcelona.cat

Catclàssica.cat
http://www.classics.cat/critiques/detall?Id=3478

Mié, 25 de abr de 2018 09:55

Audiencia: 93 **Ranking:** 3

VPE: 0,19 **Página:** 1

Tipología: online

Un dimoni escuat

Miércoles, 25 de abril de 2018

25/4/2018 | Programa: 'Demon'. d'Anton Rubinstein Lloc i dia: Gran Teatre del Liceu Per fi ha arribat al Liceu Demon , lòpera d Anton Rubinstein que a Barcelona tan sols es va representar en una sola ocasió, el 1905, al desaparegut Teatro Novedades, en versió traduïda a litalià. Ara tenim loportunitat de veure aquest clàssic de lòpera russa en la seva versió original fins al dia 11 de maig. Egils Silins és Demon|Foto: Antoni Bofill Seria exagerat parlar doportunitat perduda, però sí que nesperàvem molt més. Almenys sobre el paper, i sobretot en el pla musical en general i orquestral en particular. Perquè aquest Demon resulta desangelat, fred i sense ganxo, un dimoni escuat per la batuta poc enèrgica de Mikhail Tatarnikov , davant duna orquestra liceista complidora i prou. Va faltar tremp, urpa i arravatament al servei duna partitura cent per cent romàntica, molt més centroeuropea que no pas eslava, molt ben orquestrada i molt ben escrita per a la veu. Pot ser que a mesura que avancin les funcions la cosa vagi a més parlem de la representació de lestrena- però la primera nit la fredor es va imposar en molts moments que demanen un clímax dramàtic molt més incisiu. Força bé el cor, amb treball meritori en una partitura que desconeixia i que té la dificultat efegida de la llengua russa. Encapçalava el repartiment el baix-barítón Egils Silins , que suplia el desaparegut Dmitry Hvorostovsky, inicialment previst com a protagonista duna producció de la que va ser ànima i agent actiu en les funcions fetes a Moscou. Silins és un cantant de veu robusta, flexible quan la part ho demana (el Dimoni de Rubinstein no és Mefistòfil i malda per la seva pròpia redempció) i que projecta amb generositat un timbre i un color certament grats. El rol de Tamara, pensat per a una soprano lírica, és interpretat per Asmik Grigorian (filla del també traspassat Gegam Grigorian), i que exhibeix una veu radiant, generosa en extensió, homogènia en tots els registres, àgil i versàtil quan la part ho demana i amb una expressivitat reeixida i atenta als matisos que subratllen la transformació del personatge. Alexander Tsymbalyuk i Igor Morozov es van distinguir en els rols respectius de Gudal i Servent amb greus ben recolzats, tot i que Tsymbalyuk va mostrar alguns tibantor al segon acte. A més distancia, el Sinodal del tenor Igor Morozov, de bona línia i amb un bon fraseig però amb un timbre poc grat per al breu però intens paper de príncep. Lopció pel contratenor en la part dÀngel va recaure en un Yuri Mynenko massa amanerat en el gest i en el cant, si bé la projecció és impecable tenint en compte la peculiar tessitura al servei duna pàgina orquestralment generosa i que en algun moment podria tapar lintèrpret, cosa que no es dóna en el cas que ens ocupa. Molt bé la Mainadera de Larisa Kostyuk excessivament hieràtica i distant en la lectura escènica de Dimitry Bertman- i de notable alt el Missatger d Antoni Comas . La producció de Dmitry Bertman concentra el principal atot en lescenografia de Hartmut Schörghofer autor del discret vestuari-: un enorme tub com el del castell encantat del Tibidabo-, de forma ovalada i amb un gran efecte de perspectiva i que simbolitza lespai de pas entre la immanència i la transcendencia, és a dir entre terra i paradís/infern. I aquí acaben les idees. O si més no les idees plausibles,

perquè el muntatge reserva no pocs moments a solucions tòpiques o fins i tot directament risibles: en el primer cas, la tela vermella simbolitzant la sang en lescena de la mort del príncep i en el segon cas, per esmentar tan sols un exemple, els llops/dones que assisteixen a lassassinat de Sinodal. Solucions com aquesta suposen un retrocés en latenció cap a una partitura realment interessant, que mereix una millor resolució daquestes escenes, tot i les dificultats òbvies de construir una dramatúrgia assumible avui dia per a una òpera que respon als estàndards del més pur Romanticisme. Jaume Radigales Núvol

Corporació Catalana de Mitjans
http://www.ccma.cat/premsa/catalunya-musica-transmet-lopera-demon-danton-rubinstein-des-del-liceu/nota-de-premsa/2852056/
Mié, 25 de abr de 2018 10:31
Audiencia: 423.301 **Ranking:** 6
VPE: 3.644,62 **Página:** 1
Tipología: online

Catalunya Música transmet l'òpera "Demon", d'Anton Rubinstein, des del Liceu

Miércoles, 25 de abril de 2018

Demà, 26 d'abril, a les 20.00, Catalunya Música transmetrà, des del Gran Teatre del Liceu, l'òpera "Demon", d'Anton Rubinstein, amb les veus, entre d'altres, d'Egils Sili, Asmik Grigorian i Iuri Minenko; amb el Cor i l'Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu, dirigits per Mikhaïl Tatàrnikov. Els comentaris de la transmissió d'aquest concert, que té el suport de l'Obra Social "la Caixa", els farà Jaume Radigales. 25/04/2018 - 10.01 El Gran Teatre del Liceu acull del 23 d'abril a l'11 de maig l'estrena mundial de la nova producció "Demon", d' Anton Rubinstein , òpera cabdal del repertori rus de finals del segle XIX que no s'havia vist mai al Liceu. Tot un redescobriment d'un clàssic de l'òpera russa que comptarà amb un dels directors d'escena més innovadors de la lírica d'aquest país, Dmitri Bertman , i amb la direcció musical del seu compatriota Mikhaïl Tatàrnikov , amb qui el públic del Liceu ja va poder gaudir en el concert de Dmitri Hvorostovski del novembre del 2016. Al capdavant del repartiment hi haurà dues figures de primer nivell i habituals dels teatres d'òpera més importants del món, el barítón letó Egils Sili com a Dimoni, i la soprano lituana Asmik Grigorian , última triomfadora del Festival de Salzburg, que debuta al Liceu com a Tamara. El repartiment el completaran el contratenor Iuri Minenko en el paper d'Àngel, el tenor Ígor Morozov en el paper de príncep Sinodal i el baix Aleksandr Tsimbaliuk en el rol de Príncep Gudal, tots tres ucraïnesos i debutants al Liceu. L'estrena de "Demon" es dedicarà a la memòria de l'extraordinari barítón rus Dmitri Hvorostovski , que va morir el 22 de novembre passat i que va participar en la creació d'aquesta producció que ell mateix havia de protagonitzar. El Gran Teatre del Liceu lidera aquesta coproducció en la qual també participen l'Helikon Opera de Moscou, l'Òpera Nacional de Bordeus i el Teatre Estatal de Nuremberg. Un projecte gestat a Barcelona i amb una espectacular escenografia ideada per Hartmut Schörghofer , que situarà sobre l'escenari "un gran túnel que connecta diferents mons i reprodueix la tragèdia de l'amor", assegura Dmitri Bertman. Al fons d'aquest cilindre, una gran esfera inflable amb un projector al centre anirà generant múltiples realitats, canviant d'aspecte i donant claus de les diferents accions del relat, esdevenint una esfera de foc, un ull que vigila o una tempesta de sorra, entre molts d'altres. El Dimoni i Tamara protagonitzen una "història d'amor i passió" en la qual el personatge protagonista, tot i la seva naturalesa sobrenatural, acabarà per tenir "més humanitat i bon fons que tots nosaltres", segons Bertman. El mateix director destaca moments musicals memorables de "Demon" com "la bellaària del príncep Sinodal, l'ària Notxenka temnaia' (La nit és fosca), el poderós cor de dol per la mort de Sinodal i l'impressionant duo final del tercer acte entre Tamara i el Dimoni, autèntic clímax de l'òpera". Aquesta òpera, que forma part de la temporada del Gran Teatre del Liceu, és una de les aportacions de Catalunya Música a la Temporada d'òpera d'Euroradio de la Unió Europea de Radiodifusió (UER) i és per aquest motiu que també serà transmesa en directe per la Ràdio Romanesa i la Radiotelevisió Sèrbia i emesa en diferit per la Radiotelevisió Flamenca

(Brussel·les), la Ràdio Nacional Búlgara, la Ràdio Danesa, la Ràdio Pública d'Estònia, Ràdio Nacional d'Espanya, la Radiotelevisió Grega, la Radiotelevisió Croata, la Ràdio de Letònia, la Ràdio Pública dels Països Baixos, la Ràdio Polonesa, la Radiotelevisió Portuguesa, la Radiotelevisió Russa, la Ràdio Sueca i la Radiotelevisió Eslovena. Anton Rubinstein va compondre més de quinze òperes, de les quals al Liceu únicament s'ha vist "Néron" el 1898, la primera òpera russa representada a Barcelona. Al mateix Liceu, el compositor i pianista rus (rival de Franz Liszt) va actuar-hi com a concertista en dues ocasions, en una de les quals l'orquestra va interpretar el ballet de la seva òpera "Demon", basada en el poema homònim de Mikhaïl Lérmontov , titllat de sacríleg i blasfem per la censura eclesiàstica russa. "Demon" és una òpera en tres actes i llibret de Pàvel Alexàndrovitx Viskovàtov . L'estrena absoluta va ser el 25 de gener de 1875 al Teatre Mariinski de Sant Petersburg i el 23 d'abril s'estrenarà al Gran Teatre del Liceu. La transmissió en directe d'aquesta òpera estarà disponible durant un mes als webs de Catalunya Música i Catalunya Ràdio . catmusica.cat facebook.com/catmusica twitter.com/catalunyamusica

Catorze.cat
http://www.catorze.cat/noticia/9709/dimoni/il/lustrat

Mié, 25 de abr de 2018 13:16

Audiencia: 7.099 **Ranking:** 5

VPE: 34,07 **Página:** 1

Tipología: online

Un dimoni il·lustrat

Miércoles, 25 de abril de 2018

[embedded content] Focus tenyint de roig els daurats del vestíbul, la cantarella del parlar rus surant en lambient, un alè dexpectació per descobrir un nou títol del repertori eslau... El Gran Teatre del Liceu va acollir dilluns, coincidint amb la diada de Sant Jordi, un gran esdeveniment operístic: lestrena de Demon , una òpera dAnton Grigórevitx Rubinstein (1829-1894) que mai shavia representat en versió original a Barcelona. Ja sabem que òpera russa equival a un desplegament de magnificència, cors poderosos i èpica. En aquest sentit, la temporada 2004/05 noferia una de les més famoses, Boris Goudonov , de Mússorgski, però segurament la que encara perdura a la retina de molts espectadors és la grandiloqüent Khovantxina , del mateix compositor, la temporada 2006/07. En aquesta ocasió, la posada en escena una coproducció de lHelikon Opera (Moscou), lStaastheater Nürnberg i lÒpera National Bordeaux amb participació del Liceu que sestrenava a Barcelona estava a laltura del que es representava: la lluita entre el bé i el mal. Sobre aquest dilema gira el llibret de Demon , de Pavel Viskovatov, que està basat en un poema de Mikhaïl Lermontov. Un immens cilindre, embut, forat del pany o espiell com es vulgui dir embolica de forma claustrofòbica la trama. Alhora fa de telescopi al fons del qual una enorme esfera ara terra, ara lluna, ara ull abassegador o roseta virolada de catedral marca les distàncies entre els afers terrenals i els divins. Dmitry Bertman, que debuta al teatre de la Rambla, signa aquest impactant muntatge que posa de relleu la fragilitat dels personatges, que senfilen per unes parets en pendent, rodolen quan cauen ferits i no troben cap abrigall on resguardar-se quan els sotja el perill. Al mateix temps, és un con el·líptic revestit a linterior de fusta, material que emfasitza laspecte terrer i irrisori de la condició humana. Al marge, dos éssers supraterrenals el Dimoni i lÀngel debaten sobre lamor i lodi. La visió que en dona el director és interessant perquè no pontifica, sinó que més aviat els presenta com dues cares de la mateixa moneda, potser per això els fracs que duen juguen amb els mateixos colors: el blanc i el negre. El Dimoni duu el cabell llarg blanc; lÀngel, negre; el Dimoni duu el frac negre i la levita blanca; lÀngel, a la inversa. Això sí, les cues dels fracs són plomades perquè quedi clar que ambdós són éssers alats de natura superior. Un capítol a banda mereixeria el vestuari atemporal però de tall actual, a càrrec dHartmut Schörghofer, i realitzat (uns 200 dissenys) en els tallers del Liceu. Estrenada al Teatre Mariïnski de Sant Petersburg el 25 de gener de 1875, Demon no pot amagar la seva influència romàntica, així que, més que un dimoni escuat, ens trobem una mena de Dràcula de Bram Stoker, un home atractiu i turmentat per la seva condició désser immortal que senamora de la bonica i innocent princesa Tamara. El seu lema coneixement i llibertat és del tot il·lustrat, i inevitablement lespectador davui sembla més proper a aquest dimoni de discurs emancipat que no pas a lÀngel, esclau duna divinitat absent. Una altra qüestió que posen sobre la taula i que recorda lestira-i-arronsa que van protagonitzar Kant i Herder al segle XVIII és la necessitat de la guerra com a motor de canvi, idea que va desenvolupar Hegel en la seva filosofia sobre la història. La pau perpètua que

Catorze.cat
http://www.catorze.cat/noticia/9709/dimoni/il/lustrat
Mié, 25 de abr de 2018 13:16
Audiencia: 7.099 **Ranking:** 5
VPE: 34,07 **Página:** 2
Tipología: online

tant teoritzava Kant només es troba a lavorrit cementiri, venia a dir Herder. Un bon tema de debat encara en lactualitat. Pel que fa al repartiment, va destacar lespectacular soprano lituana Asmik Grigorian, que debutava al Liceu. De veu potent i alhora àgil i expressiva, Grigorian ha afirmat però que no tornarà a cantar més aquest paper. Li fa pensar massa en el malaguanyat cantant Dimitri Hvorostovski, mort el novembre de càncer als 55 anys. Amb ell va estrenar Demon a Moscou i també havia de cantar al seu costat en la producció de Barcelona. En el paper del dimoni va excel·lir el baix barítón wagnerià Egils Silin¨, que va cantar la temporada passada a Lholandès errant . Molt aplaudit també va ser Igor Morozov, en el paper de Príncep Sinodal, un tenor que també debutava al Liceu. Versàtil, li va tocar cantar mentre es cargolava cilindre amunt amb una tela vermella (símbol de la seva mort). Lautèntic protagonista, però, va ser el Cor del Gran Teatre del Liceu, punyent en temes com La nit , i això que també havia de fer malabarismes en més duna ocasió per la carcassa cilíndrica. Ras i curt, estem davant dun dels títols de la temporada del Liceu més originals sinó dels més actuals, amb una posada en escena que sap explotar el recurs de les projeccions visuals tot proposant una òpera amb tres incentius: bones veus, muntatge impactant i una música de gran bellesa. Què més es pot demanar? En cartell fins a l11 de maig. Foto: A. Bofill Foto: A. Bofill Foto: A. Bofill Foto: A. Bofill Foto: A. Bofill Foto: A. Bofill Foto: A. Bofill Foto: A. Bofill Foto: A. Bofill Foto: A. Bofill Foto: A. Bofill Foto: A. Bofill

La Vanguardia
http://www.lavanguardia.com/edicion-impresa/20180426/443006071888/demon-in-love.html
Jue, 26 de abr de 2018 02:59
Audiencia: 1.971.845 **Ranking:** 7
VPE: 13.369,11 **Página:** 1
Tipología: online

Demon in love

Jueves, 26 de abril de 2018

Demon Intérpretes: Egils Silin¨ (Demon), Asmik Grigorian (Tamara), Igor Morozov (Sinodal), Alexander Tsymbalyuk (Gudal), Yuriy Mynenko (Ángel), Roman Ialcic (Sirviente), Larisa Kostyuk (Niñera), Antoni Comas (Mensajero). Orquesta Sinfónica y Coro del Gran Teatre del Liceu Dir. Cor.: Conxita Garcia Dir. Mus.: Estimulante y seductor, así se presentó el estreno mundial de la nueva coproducción del Liceu de la desconocida ... Iniciar sesión

Economia Digital
http://www.economiadigital.es/cultura/el-demonio-prende-fuego-al-liceu-de-barcelona_551732_102.html
Jue, 26 de abr de 2018 11:28
Audiencia: 44.270 **Ranking:** 5
VPE: 172,65 **Página:** 1
Tipología: online

'El demonio' prende fuego al Liceu de Barcelona

Jueves, 26 de abril de 2018

Barcelona, 26 de abril de 2018 (10:47 CET) Se esperaba su llegada por primera vez a España y no defraudó. El demonio reclamó su lugar como señor de la noche y prendió fuego al Liceu a base de solos y duetos que encendieron el entusiasmo del público para poner fin a un día de Sant Jordi mágico. El barítono letón Egil Silins y la soprano lituana Asmik Grigorian encarnaron al demonio, Demon y su amor, Tamara , en una actuación marca por la fuerza de sus voces y la espectacular puesta en escena preparada por el director Dmitry Bertman . Con una estructura circula que ocupa toda la escenografía diseñada por Hartmut Schorghofer , el espectador se sumerge en un limbo entre dos mundos, el real y el infierno. Los cambios de luz y color del escenario crean un clima de emoción y pasiones que hizo las delicias de los asistentes a la primera fecha del espectáculo. Entre ambos transitan figuras infernales y los protagonistas viven una historia de amor imposible, en la que Demon, la encarnación del mal, muestra su lado más humano y su corazón ante el personaje de Asmik Grigorian . Para esta producción, el Liceu ha contado con la colaboración del Helikon Opera de Moscú , la Ópera National Bordeaux y el Staatstheater de Nürnber . Una muestra del enorme trabajo realizado tras la representación de una obra de referencia en el romanticismo ruso que nunca se había estrenado en España . La obra se podrá disfrutar hasta 6 veces más en el teatro barcelonés, en pases programados para el 26 de abril, 29 de abril, 2 de mayo, 5 de mayo, 8 de mayo y 11 de mayo . Con una duración aproximada de 2 horas y 35 minutos , la obra con dirección musical de Mikhail Tatarnikov se ha convertido inmediatamente en uno de los títulos de ópera de referencia de la temporada. [embedded content]

Sonograma Magazine
http://sonograma.org/croniques-de-concerts/demon-anton-rubinstein/#new_tab

Jue, 26 de abr de 2018 14:36

Audiencia: 709 **Ranking:** 4

VPE: 2,84 **Página:** 1

Tipología: online

Demon, Anton Rubinstein

Jueves, 26 de abril de 2018

Intèrprets: Alexander Tsymbalyuk, Asmik Grigorian, Igor Morozov, Roman Ialcic, Larisa Kostyuk, Egils Sili¨, Antoni Comas, Yuriy Mynenko Orquestra Simfònica i Cor del Gran Teatre del Liceu Direcció escènica: Dmitry Bertman Direcció musical: Mikhail Tatarnikov Gran Teatre del Liceu, 7 de novembre El pianista i compositor Anton Rubistein (1829-1894), que va conèixer Chopin i Liszt a París, donava concerts de piano, només amb 10 anys, per tot el món. La família Rubinstein es va mudar, nombroses vegades, de casa, de país. Va passar temporades de pobresa extrema i de luxes i frivolitats tan habituals en les societats aristocràtiques a lEuropa del segle XIX. Rubistein mai no es va apartar de la composició, tot i que, anys més tard, Paderewski, el concertista i diplomàtic polonès, va comentar que Rubistein no tenia la suficient concentració que necessita un compositor. Demon, una de les obres més importants de Rubinstein, és una òpera en tres actes i deu escenes amb el llibret de Pavel Alexandrovich Viskovatov, basat en el poema narratiu homònim de Mikhaïl Lermontov.La partitura operística, amb algunes parts suprimides com en daltres versions discogràfiques, té moltes coses encantadores. Ho deia el mateix Txaikovski, que va compondre la seva òpera Yevgeny Onegin influenciat per Rubistein. El que ningú no pot negar és que Demon, amb els seus particulars orientalismes, és una de les millors obres de lòpera russa del segle dinou. Dirigida per Mikhaïl Tatarnikov, la Simfònica del Liceu en va fer una interpretació amb una lloable sensibilitat. ®A-Bofill Lescenografia dHartmut Schörgghofer em va recordar els tres megàfons creats per lestoniana Birgit Õigus que vaig veure a Aarhus, Dinamarca. Tot lescenari estava ocupat per un megàfon gegantí de fusta per on deambulaven els cantants amb certes dificultats de moviment. Al fons del megàfon hi havia lesfera terràqüia que, en constant i lent moviment, anava canviant de colors. Largument ens duu als camins de la perdició. El dimoni, un àngel caigut, en la veu del barítonletó Egils Sili¨, que aporta una gran intensitat a les dues grans àries de Demon, senamora de Tamara, interpretada per lexcel·lent soprano lituana Asmik Grigorian que es lliura a la malenconia i la passió amb una veu diàfana. Yuriy Mynenko, en veu de contratenor, ofereix un brillant Àngel. Igor Morozov, com el Príncep Sinodal, el nuvi de Tamara, que morirà assassinat, destaca per la dolcesa del seu cant. Conxita García reforça les veus masculines del cor, que són fantàstiques, aportant pes real i entusiasme a lencantadora Nighttime. Finalment, volem assenyalar que lestrena de Demon al Liceu està dedicada al barítonrecentment desaparegut, Dmitri Hvrostoki. Gràcies a ell i a Dmitry Bertman, director de lOpera Helikon de Moscou, sha recuperat una obra cabdal del repertori rus. Text: Carme Miró